

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ Α΄ ΤΜΗΜΑ

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

Στην Αθήνα σήμερα, 19 Ιανουαρίου 2008, ημέρα Σάββατο και ώρα 09.00' συνεδρίασε στην Αίθουσα 223 του Μεγάρου της Βουλής η Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων (Α΄ Τμήμα) της «Βουλής των Εφήβων», υπό την προεδρία του Βουλευτή Α΄ Πειραιώς, κ. Παναγιώτη Μελά και του Βουλευτή Ν. Αττικής, κ. Μαυρουδή Βορίδη, με αντικείμενο την επεξεργασία και εξέταση των θεμάτων: «Ναρκωτικά, Ρατσισμός, Βία και εγκληματικότητα, Άτομα με Ειδικές Ανάγκες, Ισότητα των φύλων, Ανεργία και φτώχεια, Η θέση των νέων στην κοινωνία, Το δημογραφικό πρόβλημα, Τοπικά προβλήματα, Άλλα κοινωνικά προβλήματα», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», ΙΒ΄ Σύνοδος 2006 – 2007.

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αγγέλου Κωνσταντίνος (Βοιωτίας), Αθανασίου Μαρία (Φλωρίνης), Αλεξίου Αναστασία (Ευβοίας), Βασδέκη Ιωάννα (Τρικάλων), Γαλανάκη Μαρία-Ειρήνη (Ηρακλείου), Γεωργαντά Χρυσάνθη (Επικρατείας), Γιόντσης Χρήστος (Ημαθίας), Γκαϊδατζή Μαρία (Ροδόπης), Γκόρου Ελισάβετ (Α΄ Αθηνών), Γρηγοριάδου Κίρα (Α΄ Αθηνών), Γρίδου Μαγδαληνή (Μεσσηνίας), Δαμιανάκη Ελένη (Ηρακλείου), Διαμαντή Βασιλική (Καρδίτσας), Δρακάκης Μίνως (Χανίων), Δρουζιώτου Αμαλία (Κύπρος), Ελευθερίου Ουρανία (Κύπρος), Ζαμπάρα Φωτεινή (Β΄ Αθηνών), Ζηπέλα Αναστασία (Λαρίσης), Θεοχάρη Κλεοπάτρα (Μαγνησίας), Ίμπρο Εριόνα (Α΄ Αθηνών), Ιωαννίδου Βαρβάρα (Α΄ Θεσσαλονίκης), Καλλιώρα Μαρία (Καρδίτσας), Καμπέρη Ευαγγελία (Β΄ Αθηνών), Κανάρη Κωνσταντίνα (Α΄ Θεσσαλονίκης), Καραβασίλης Χρήστος (Β΄ Αθηνών), Καραγιάννης Παναγιώτης (Αχαΐας), Καραμπενίδης Βλαδίμηρος (Γερμανία), Καράμπου Ειρήνη (Β΄ Πειραιώς), Καροφυλλάκη Χριστίνα (Ευβοίας), Καρπής Χρήστος (Κύπρος), Κόλλια Σωτηρία (Βοιωτίας),

Κολοβέσιος Μιχαήλ (Καστοριάς), Κολοβού Γεωργία (Τρικάλων), Κονσολάκης Γιάννης (Ηρακλείου), Κοροβέση Αναστασία (Β΄ Αθηνών), Κουγιουμτζόγλου Μαρία (Β΄ Αθηνών), Κουρτέση Βιολέτα-Ειρήνη (Κυκλάδων), Κουτραφούρης Ηρακλής (Μεσσηνίας), Κουτσοθανάση Παναγιώτα (Ευρυτανίας), Κουφοπούλου Ιωάννα (Α΄ Αθηνών), Κωνσταντινίδη Μαρία (Κορινθίας), Λάζαρη Σοφία (Κεφαλληνίας), Λεσιώτη Σωτηρία (Επικρατείας), Λευκοπούλου Ελένη (Δράμας), Λιόλιου Βηθλεέμ (Πιερίας) και Λουτσέτης Ανδρέας (Λασιθίου).

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, σας καλωσορίζω στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων της Βουλής. Ονομάζομαι Παναγιώτης Μελάς και είμαι Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στην Α΄ Περιφέρεια Πειραιά και Πρόεδρος της Διαρκούς Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων της Βουλής. Μαζί μας σήμερα παραβρίσκεται και ο συνάδελφος Βουλευτής του ΛΑ.Ο.Σ., κ. Βορίδης.

Καταρχήν, θέλω να συγχαρώ εσάς και τους άλλους Έφηβους Βουλευτές, διότι περνώντας επιτυχώς τις διαδικασίες, επιλεχθήκατε μεταξύ χιλιάδων μαθητών, να έρθετε στη Βουλή, αντιπροσωπεύοντας τη μαθητιώσα νεολαία, τα νιάτα της Ελλάδας. Πρέπει να γνωρίζετε ότι ήρθατε στο ναό της δημοκρατίας. Πιστεύω ότι αισθανθήκατε μια συγκίνηση και ένα δέος, μπαίνοντας σε αυτό το κτήριο, όπως αισθάνθηκα και εγώ, όταν μπήκα εδώ για πρώτη φορά ως εκλεγμένος Βουλευτής. Στο χώρο αυτό πρέπει να γνωρίσετε ότι λαμβάνονται σημαντικές αποφάσεις με την ψήφιση των νομοσχεδίων και τη συζήτηση διαφόρων άλλων θεμάτων, που στόχο έχουν μια καλύτερη πορεία της χώρας μας.

Θέλω, επίσης, να σας ευχηθώ να έχετε μια επιτυχημένη πορεία στη ζωή σας, επιστημονική και επαγγελματική και κάποιοι από εσάς, εάν το θελήσετε να επανέλθετε στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, ως εκλεγμένοι πλέον εκπρόσωποι του λαού. Γνωρίζετε ότι ο Βουλευτής εκλέγεται από το λαό και εργάζεται για το λαό. Άρα, οφείλει πάντοτε να θέτει το συμφέρον του λαού πάνω από το ατομικό του συμφέρον. Δηλαδή, πρέπει οι Βουλευτές να αγωνίζονται για τη θεραπεία των προβλημάτων της κοινωνίας. Χρησιμοποιώ τη λέξη «θεραπεία», διότι είμαι και γιατρός. Μπορώ να πω ότι η ιατρική και η πολιτική είναι δύο δρόμοι παράλληλοι υπό την έννοια της προσφοράς. Με την ιατρική προσπαθείς να θεραπεύσεις τις σωματικές βλάβες, ενώ με την πολιτική αγωνίζεσαι να θεραπεύσεις τα κοινωνικά προβλήματα.

Είναι πιθανόν να έχετε παρακολουθήσει από τα ΜΜΕ τις σκληρές αντιπαραθέσεις εδώ στο Κοινοβούλιο. Δεν πρέπει να επηρεάζεστε από αυτές, γιατί και αυτές ακόμη είναι ένα βήμα

της δημοκρατίας. Υπάρχουν φορές, που μέσα από αυτές τις σκληρές αντιπαραθέσεις γίνεται μια σύνθεση απόψεων για το καλό της κοινωνίας.

Είμαι βέβαιος ότι και από εσάς σήμερα και εδώ στην Επιτροπή μας θα κατατεθούν σκέψεις, προτάσεις, που μπορεί να είναι αντίθετες μεταξύ τους. Εμείς θα τις ακούσουμε όλες με προσοχή, διότι πιστεύω ότι θα εκφράσουν την κοινωνία του μέλλοντος και θα δώσουν ένα νέο όραμα για το μέλλον της Ελλάδας και το δικό σας.

Στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, της οποίας είμαι Πρόεδρος συζητούνται νομοσχέδια που προέρχονται από τα Υπουργεία Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, Μεταφορών και Επικοινωνιών. Επίσης, συζητούνται προτάσεις νόμων, αλλά και άλλα θέματα αρμοδιότητας αυτών των Υπουργείων. Τα νομοσχέδια συζητούνται παρουσία των αρμόδιων Υπουργών και συνήθως καλούνται φορείς, δηλαδή πολίτες αρμόδιοι επί του θέματος. Στη συνέχεια, τα νομοσχέδια πηγαίνουν στην Ολομέλεια και ψηφίζονται.

Θα δώσω το λόγο πρώτα στην Εισηγήτρια της Επιτροπής μας, την Λευκοπούλου Ελένη, που θα μιλήσει για 6 λεπτά. Στη συνέχεια, όποιος Έφηβος Βουλευτής θέλει να πάρει το λόγο, θα το δηλώσει στον Γραμματέα για να μιλήσει.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Λευκοπούλου Ελένη.

ΕΛΕΝΗ ΛΕΥΚΟΠΟΥΛΟΥ (Εισηγήτρια – Νομός Δράμας): Αξιότιμε κ. Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι, είμαι πραγματικά ευτυχής, που βρίσκομαι εδώ, που μπορώ να εκφράσω τις απόψεις μου και να μιλήσω σχετικά με τα προβλήματα που ταλανίζουν την κοινωνία μας.

Ένα κοινωνικό πρόβλημα, που με απασχόλησε και θέλω να μιλήσω γι' αυτό, είναι η δωρεά ζωτικών οργάνων. Αυτό το πρόβλημα θα έπρεπε να μας συγκινεί βαθιά και όχι επιφανειακά. Πώς μπορούμε να μένουμε άπραγοι και απαθείς απέναντι σε ένα τόσο σοβαρό πρόβλημα; Εκατοντάδες άνθρωποι πεθαίνουν καθημερινά, περιμένοντας την ευαισθητοποίηση των συνανθρώπων τους. Εκατοντάδες παιδιά και έφηβοι, άνθρωποι κάθε ηλικίας φεύγουν από τη ζωή, αφήνοντας στη λίστα αναμονής λήψης οργάνων το όνομά τους. Η μεταμόσχευση έχει τη δυνατότητα να αλλάξει τις ζωές πολλών χιλιάδων ανθρώπων, που πάσχουν από σοβαρές ασθένειες, αλλά τα πλεονεκτήματά της περιορίζονται από την έλλειψη δωρητών.

Οι άνθρωποι, που χρειάζονται ένα μόσχευμα, υποφέρουν από μια ασθένεια, η οποία

έχει καταστρέψει ολοσχερώς ένα σημαντικό όργανο, όπως τα νεφρά, το συκώτι, την καρδιά, τους πνεύμονες ή κάποιο άλλο από τα ζωτικά όργανα. Ένας άνθρωπος μπορεί να γίνει δότης εν ζωή ή δωρητής μετά το θάνατό του. Τα ηλικιακά όρια, μέσα στα οποία έχει κάποιος τη δυνατότητα να προσφέρει τα όργανά του, είχαν τεθεί παλαιότερα, όμως έχουν ξεπεραστεί από τις εξελίξεις της ιατρικής. Δεν υπάρχει οικονομική επιβάρυνση και φυσικά το σώμα μας δεν πρόκειται να υποστεί αλλαγές στην εμφάνισή του μετά τη λήψη ή τη δωρεά οργάνων. Θα πρέπει, επίσης, να τονιστεί πως το γεγονός ότι δηλώνουμε εκ των προτέρων την επιθυμία μας να είμαστε δότες σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να επηρεάσει την περίθαλψη που θα μας δοθεί, σε περίπτωση επείγοντος περιστατικού. Ο πρωταρχικός στόχος είναι πρώτα από όλα να σωθεί η δική μας ζωή.

Αξίζει να σημειωθεί πως η Ελλάδα είναι πρώτη στα τροχαία ατυχήματα, έρχεται ωστόσο τελευταία στη δωρεά οργάνων σώματος, στην κλίμακα κατάταξης των χωρών της Ευρώπης. Η ελληνική κοινωνία διστάζει να δηλώσει τη συγκατάθεσή της, να γίνει κάθε μέλος της δωρητής ζωτικών οργάνων μετά θάνατον. Θέλοντας να μιλήσω για τους λόγους έλλειψης δωρητών οργάνων, αναφέρω αρχικά το φόβο που υπάρχει στην ιδέα του θανάτου. Μεγάλο μέρος του πληθυσμού φοβάται και μόνο στη σκέψη του θανάτου και έτσι αρνείται κατηγορηματικά να συναινέσει στη δωρεά οργάνων. Αυτό αποτελεί δεισιδαιμονία και προκατάληψη. Κοιτάξτε γύρω σας. Όλοι κάποτε θα φύγουμε. Γιατί να μη βοηθήσουμε αυτούς που θα συνεχίσουν να υπάρχουν;

Επίσης, ο μεγάλος φόβος για εμπορία οργάνων αποτελεί ένα σημαντικό κριτήριο της έλλειψης δωρητών. Το παρασκήνιο που συνοδεύει τη δωρεά οργάνων και οι φήμες για εμπορία απωθούν τον κόσμο από την ιδέα της δωρεάς. Πρέπει, όμως, να ξέρουμε πως υπάρχει ασφάλεια. Όλα τα στοιχεία των δωρητών καταχωρούνται με ασφαλείς διαδικασίες στο Εθνικό Μητρώο Δωρητών Οργάνων, που είναι απόρρητο και προστατεύεται από το νόμο 2472/97.

Η έλλειψη εμπιστοσύνης απέναντι στους φορείς και στους γιατρούς, οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για τη δωρεά και τη μεταμόσχευση οργάνου, αποτελεί σημαντικό λόγο άρνησης της δωρεάς. Ιδιαίτερα σημαντικό είναι, όμως, το γεγονός πως οι γιατροί και οι υπεύθυνοι είναι ειδικευμένοι στις μεταμοσχεύσεις. Και η μεταμόσχευση οργάνου είναι ασφαλής όσο μια εγχείριση.

Τέλος, η άρνηση δωρεάς, εξαιτίας θρησκευτικών πεποιθήσεων, αποτελεί συνήθη λόγο. Η σκέψη της αμαρτίας αντικαθιστά τη σκέψη της βοήθειας. Όμως, η δωρεά ζωτικών οργάνων επιτρέπεται από τις περισσότερες θρησκείες, εφόσον αυτή μπορεί να σώσει τη ζωή των άλλων ανθρώπων. Ο Χριστιανισμός την αντιμετωπίζει ως πράξη σύμφωνη με το φρόνημα της εκκλησίας, ως πράξη φιλαλληλίας και αγάπης.

Η ενημέρωση του κοινού, σχετικά με το σοβαρότατο αυτό κοινωνικό πρόβλημα, είναι αναγκαία. Εκδηλώσεις και σεμινάρια με θέμα το πρόβλημα αυτό, για τα οποία θα δίνεται η δυνατότητα παρακολούθησης σε όλους, χωρίς κόστος, είναι ένας από τους τρόπους ενημέρωσης του κοινού. Ομιλίες γιατρών, ανθρώπων που έχουν γίνει δωρητές εν ζωή, ή και ανθρώπων που έχουν λάβει κάποιο ζωτικό όργανο, θα μπορούσαν να γίνουν σε σχολεία και σε πανεπιστήμια. Η διανομή ενημερωτικών φυλλαδίων με πληροφορίες για τη δωρεά οργάνων, αλλά και η διανομή DVD με τη μεθοδολογία της επέμβασης, σε σχολεία, θα δώσει τη δυνατότητα της βαθύτερης ενημέρωσης επί του θέματος στα παιδιά, που αποτελούν τη βάση του πληθυσμού.

Επιβιώνουμε με αυτά που παίρνουμε και δίνουμε ζωή με αυτά που χαρίζουμε. Η έλλειψη ζωτικών οργάνων είναι ένα ηθικό παράπτωμα. Αποτελεί ένα ατόπημα μιας κοινωνίας που περηφανεύεται για την αγάπη που διοχετεύεται ανάμεσα στα μέλη της, αλλά και για τη χριστιανοσύνη της. Η δωρεά οργάνων είναι η μεγαλύτερη προσφορά, είναι η μεγαλύτερη απόδειξη μεγαλοψυχίας. Ως δωρητές, φεύγοντας από τον κόσμο, θα ξέρουμε πως δώσαμε ελπίδα σε έναν άνθρωπο να ονειρευτεί, να απολαύσει μια ζωή, που εμείς έχουμε ήδη ζήσει. Θα ξέρουμε πως κάποιος θα νιώσει το αύριο. Ας φανούμε λιγότερο εγωιστές μετά το θάνατο, συμπάσχοντας με το συνάνθρωπό μας. Ας βοηθήσουμε όλοι, όπως μας λέει ο Ελύτης, ώστε «να γίνει η επαύριον της ζωής, πάλι αύριο». Ας κάνουμε ένα δώρο. Ένα δώρο ζωής!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε την Εισηγήτρια που ασχολήθηκε με το σοβαρό θέμα της δωρεάς οργάνων, το οποίο απασχολεί την ελληνική κοινωνία. Έχει περάσει και σχετικό νομοσχέδιο από τη Βουλή. Νομίζω ότι η ενημέρωση του κοινού γύρω από αυτό το θέμα, θα συμβάλει, ούτως ώστε να δημιουργηθούν περισσότερες δωρεές οργάνων, ώστε να σωθούν ανθρώπινες ζωές.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κίρα Γρηγοριάδου από το Νομό Αττικής.

ΚΙΡΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ (Α΄ Αθηνών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μάστιγα της

σύγχρονης εποχής είναι αναμφισβήτητα τα ναρκωτικά. Εκατομμύρια άνθρωποι σε όλο τον κόσμο εμπλέκονται σε χρήση ναρκωτικών. Έτσι, χωρίς να έχουν την απόλυτη αίσθηση του τι κάνουν, γίνονται μέλη μιας μακάβριας πορείας. Το μεγαλύτερο μέρος αυτών καταλαμβάνουν οι νέοι. Γιατί όμως καταφεύγουν εκεί; Το ερώτημα είναι πολύ σπουδαίο.

Η εποχή που ζούμε χαρακτηρίζεται από ποικίλα και πολύπλοκα προβλήματα. Οι άνθρωποι και ιδιαίτερα οι νέοι δεν μπορούν να ενταχθούν ομαλά στην κοινωνία, δεν μπορούν να βρουν τη θέση τους μέσα σ' αυτή. Έτσι, τα ναρκωτικά αποτελούν γι' αυτούς μια λύση, μια φυγή από την πραγματικότητα. Η «ναρκομανία», όμως, δεν αποτελεί μόνο την αρρώστια της κοινωνίας, αλλά και του ίδιου του ατόμου. Το άτομο, προκειμένου να ικανοποιήσει την περιέργειά του ή να γίνει αποδεκτό σε μία παρέα, πολλές φορές μπαίνει σ' αυτό το τρομερό αδιέξοδο. Παίζει με ένα παιχνίδι που το όνομά του είναι ο θάνατος. Ακόμη η εξασθένηση του ρόλου της οικογένειας συμβάλλει καθοριστικά σ' αυτό.

Η λύση απαιτεί συνεργασία όλων των φορέων. Η οικογένεια, το σχολείο, τα Μ.Μ.Ε., η θρησκεία θα πρέπει να ενωθούν κάτω από έναν συνδετικό ιστό και να πολεμήσουν από κοινού το πρόβλημα. Η συστηματικότερη και καλύτερη ενημέρωση που στοχεύει στην πρόληψη θα ήταν ένα μεγάλο βήμα. Ακόμη, η δημιουργία περισσότερων δημοσίων κέντρων αναψυχής, εκτόνωσης και δημιουργικής απασχόλησης, όπως οι αθλητικοί και οι μουσικοί σύλλογοι για τη νεολαία, καθώς και η προβολή ταινιών μέσα από τις οποίες θα καλλιεργηθεί η αποστροφή από τα ναρκωτικά θα εξυπηρετούσε την επίτευξη του στόχου.

Η εξασφάλιση περισσότερων ευκαιριών από το κράτος για την νεολαία, όπως οι θέσεις εργασίας μετά από μια δύσκολη πορεία σπουδών, θα ήταν σημαντικότερος παράγοντας. Περισσότερα κέντρα αποτοξίνωσης, ενίσχυση των ατόμων που ήδη εμπλέκονται, αλλά και των οικογενειών τους, καθώς και η ομαλή ένταξή τους στην κοινωνία, αποτελεί ακόμη μια σπουδαία ενέργεια.

Τίποτα, όμως, από αυτά, δεν θα μπορούσε να τελεσφορήσει, χωρίς την εφαρμογή αυστηρών θεσμικών πλαισίων και κανόνων που θα απονέμουν δικαιοσύνη τιμωρώντας τους εμπόρους. Η ελληνική κοινωνία μπορεί να αλλάξει, αρκεί όλοι να το επιδιώξουμε. Αρκεί να υπάρξει θέληση από όλους μας και ιδιαίτερα από το κράτος. Η μεγαλύτερη απόδειξη αυτής, είναι η ευκαιρία που δίνεται σε εμάς σήμερα να μιλήσουμε, να εκφέρουμε τις απόψεις μας, να ακουστούμε. Εφόσον, υπάρχει θέληση, υπάρχει και ο τρόπος. Εμείς από την πλευρά μας

προσφερόμαστε να σταθούμε όρθιοι στις Θερμοπύλες, άξιοι των προγόνων μας με σθένος και υπευθυνότητα, υπηρετώντας τον εαυτό μας, την πατρίδα μας, τον κόσμο ολόκληρο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής) : Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σοφία Λάζαρη από το Νομό Κεφαλληνίας.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΖΑΡΗ (Νομός Κεφαλληνίας) : Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να τοποθετηθώ πάνω στο ζήτημα των ατόμων με αναπηρία. Θεωρώ, ότι τα άτομα αυτά βρίσκονται καθημερινά αντιμέτωπα με ένα πλήθος πρακτικών προβλημάτων, που δυσχεραίνουν περισσότερο την, ήδη, δύσκολη ζωή που διάγουν εξαιτίας των προβλημάτων τους. Τα άτομα αυτά, εξαιτίας της φυσικής τους ανεπάρκειας δεν μπορούν να κινηθούν εύκολα μέσα στις πόλεις γιατί χρειάζονται κάποια έργα υποδομής, τα οποία δεν πραγματοποιούνται, παρόλο, που η Ε.Ε. συχνά επιδοτεί με διάφορα προγράμματα και επιχορηγήσεις τέτοια έργα υποδομής.

Από την άλλη, στην κοινωνική αυτή ομάδα ανήκουν και άτομα με κάποια ψυχική ασθένεια ή νοητική στέρση. Το ερώτημα που τίθεται εδώ, είναι ότι όταν πεθάνουν οι γονείς αυτών των ατόμων, ποιος θα έχει την εποπτεία τους, διότι δεν υπάρχουν ιδρύματα με καταλληλότητα που θα μπορέσουν να εξασφαλίσουν την υγιή διαβίωσή τους ή τη συνέχεια της θεραπείας αυτών των ατόμων. Παράλληλα, στις περισσότερες αναπτυσσόμενες χώρες, αναπηρία και ένδεια πάνε μαζί. Υπάρχει αδυναμία εύρεσης εργασίας από άτομα με κάποια ανεπάρκεια που μπορούν, όμως, να εργαστούν και γι' αυτό δεν έχουν το επιθυμητό επίπεδο πρόνοιας μελλοντικά.

Απαιτείται, λοιπόν, το κράτος κατ' αρχάς, να καλύψει πλήρως την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των ατόμων αυτών, να υπάρξουν κέντρα, τα οποία θα καλύπτουν τις ανάγκες ή τον ελεύθερο χρόνο των ατόμων με κάποια ψυχική ασθένεια, διότι και οι γονείς τους τραβάνε ένα Γολγοθά. Θα έπρεπε, λοιπόν, με κάποιο τρόπο και αυτοί να εργαστούν και να μάθουν πώς να συμπεριφέρονται στα παιδιά αυτά, που χρειάζονται μια ειδική μόρφωση που απαραίτητα δε γνωρίζουν οι γονείς τους.

Από την άλλη, θα πρέπει ο καθένας να ενεργοποιηθεί ατομικά, γιατί δεν είναι δυνατόν να επιρρίπτεις τις ευθύνες μόνο στους κυβερνητικούς φορείς και το κράτος. Πρέπει ο καθένας να ενεργοποιήσει την ανθρωπιστική του λογική. Δεν μπορείς να δηλώνεις ότι είσαι ευαισθητοποιημένος γι' αυτό το ζήτημα και από την άλλη να κλείνεις τους χώρους που είναι για τη στάθμευση των αναπηρικών καρτσιών και αμαξιδίων. Πιστεύω, ότι αυτή η συμπεριφορά

οφείλεται στο ότι κανένας δε συνειδητοποιεί ότι είναι ένα εν δυνάμει άτομο με ειδικές ανάγκες. Εξαιτίας μιας μόνιμης ή προσωρινής βλάβης, ο καθένας μπορεί να ενταχθεί ανά πάσα στιγμή στην ομάδα αυτή. Πιστεύω, λοιπόν, ότι όλοι πρέπει να αγωνιστούμε για ένα εθνικό πλαίσιο που θα βάλει τέλος στον κοινωνικό αποκλεισμό των ατόμων αυτών.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής) : Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σωτηρία Κόλλια από το Νομό Βοιωτίας.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ (Νομός Βοιωτίας) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναζητώντας ένα εντυπωσιακό πρόλογο, που θα προσελκύσει το ενδιαφέρον των ακροατών και θα τους παρακινήσει σε μια προσπάθεια αλλαγής νοοτροπίας απέναντι στα άτομα με ειδικές ανάγκες, συνειδητοποίησα μια μεγάλη αντίφαση.

Η αναζήτηση της αλήθειας ήταν για τους αρχαίους Έλληνες ιστορικούς ο απώτερος σκοπός. Σήμερα, η αλήθεια, μας είναι γνωστή, μας πονάει, μας πληγώνει, αλλά μάλλον μας αρέσει ή έστω δεν μας ωθεί να την αλλάξουμε, να τη διερευνήσουμε. Γι' αυτό και συνεχίζουμε να διατηρούμε αυτή τη στάση απέναντί της.

Ποια είναι η αλήθεια όμως; Πολύ απλή. Δικαίωμα στο δώρο που λέγεται ζωή έχουν όλοι, καθώς περί δώρου πρόκειται. Η καλή ποιότητα ζωής σε καθημερινό επίπεδο απαιτείται ακόμα και για τα άτομα με ειδικές δεξιότητες. Να, λοιπόν, η αντίφαση στην οποία είχα αναφερθεί παραπάνω. Σε μια σύγχρονη κοινωνία, η οποία συντίθεται στο σύνολό της από μορφωμένους και καλλιεργημένους ανθρώπους, δε χρειάζεται να γίνεται λόγος για τα ευκόλως εννοούμενα. Πρυτανεύει η υποκρισία σε αυτή την κοινωνία, στην οποία δεν έχει γίνει βίωμα η αλήθεια, ότι όλοι θέλουν θέση στο όνειρο μιας όμορφης καθημερινής ζωής.

Φυσικά, πολλοί είναι οι λόγοι που οδηγούν σε αυτή την κατάσταση. Ο κυριότερος, όμως, και δυστυχώς, ο πιο σκληρός, είναι ότι η αλήθεια αυτή σχετικά με τα άτομα με ειδικές ανάγκες, δεν μας πονάει, δεν μας πληγώνει. Γιατί σε αυτή τη μικρή φράση λείπει το «μας». Δηλαδή, το «εμείς». Ανήκει το πρόβλημα σε μας και όχι σε άλλους; Απαιτείται η άμεση εξέταση των ατόμων με ειδικές ανάγκες, καθώς και η έγκυρη διάγνωση του ποσοστού αναπηρίας τους.

Ταυτόχρονα, κρίνεται απαραίτητη η απουσία μεσοδιαστήματος κατά το οποίο μέχρι τώρα, τουλάχιστον τα άτομα, χρεώνονται την ανυπαρξία της κοινωνικής πρόνοιας, που αν και διδασκόμαστε την ύπαρξη και μέριμνα ενός κράτους πρόνοιας, φαίνεται να μην υφίσταται. Οι συντάξεις διακόπτονται μέχρι να συγκληθεί ιατρική επιτροπή, η οποία θα εξετάσει εκ νέου,

ανθρώπους, που 2 – 3 χρόνια πριν, είχαν θεωρηθεί ανάπηροι με ποσοστά που άγγιζαν το 70% ή ακόμη και το 80%. Να σημειωθεί ωστόσο, πως δεν είναι οι εκάστοτε επιτροπές εκείνες που ευθύνονταν, όπως και οι γιατροί από τους οποίους απαρτιζόνταν για τη μακροπερίοδο διακοπή της σύνταξης. Πώς αλλιώς να δικαιολογηθεί από κάποιον αυτή η κατάσταση;

Το ορθό σε αυτή την παθογένεια, είναι συνάμα και απλό. Οι νέες νομοθεσίες πρέπει λογικά να ορίζουν μία ή το πολύ δύο επανεξετάσεις του ατόμου και όχι κάθε τρία ή τέσσερα χρόνια να επανεξετάζονται άσκοπα. Πώς ένα τέτοιο άτομο που αρχικά παρουσιάζει 70% αναπηρία, στο μέλλον να παρουσιάζει βελτίωση; Δεν ζητούν, όπως είναι κατανοητό μια πολυτελή ζωή, ζητούν αυτό που ουσιαστικά δικαιούνται, δηλαδή σταθερή και μόνιμη παροχή σύνταξης. Απαλλάσσονται έτσι τόσο οι ίδιοι όσο και τα μέλη της οικογένειάς τους από μια κουραστικά επαναλαμβανόμενη και ψυχοφθόρα διαδικασία αναγνώρισης του προβλήματός τους. Τα χρήματα δεν αποτελούν ελεημοσύνη για εκείνους, αλλά επιβεβλημένη ανάγκη για να βελτιώσουν την ήδη βεβαρημένη κατάστασή τους.

Οφείλει, πέρα της αναγκαίας οικονομικής στήριξης, να παρέχει και ψυχολογική στήριξη. Επιπροσθέτως, αξίζει να σημειωθεί πως η παροχή φυσικοθεραπείας με δωρεάν κατ' οίκον επισκέψεις, πρέπει να αποτελέσει μέριμνα της Πολιτείας, ώστε να μην επιβαρύνονται ακόμη περισσότερο τα άτομα αυτά. Απαραίτητη είναι η αύξηση των ειδικών σχολείων, όπως ακριβώς η δημιουργία δημόσιων κέντρων για την ενασχόληση των ατόμων αυτών.

Η αλλαγή νοοτροπίας σε συνδυασμό με τη βελτίωση των συνθηκών της καθημερινότητας, θα έθετε τη βάση, ώστε να θεμελιωθεί ένα καλύτερο μέλλον για τους ανθρώπους αυτούς.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Μαρία Αθανασίου, από το Νομό Φλώρινας.

ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Νομός Φλώρινας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποφάσισα να μιλήσω για το AIDS. Μελετώντας τη σύνθεση κειμένων που μας δόθηκε, παρατήρησα ότι δεν υπάρχει ενδιαφέρον για τα άτομα που έχουν προσβληθεί από το AIDS. Πώς να επέλθει, λοιπόν, θεραπεία, αν δεν υπάρχει πρόληψη και ενημέρωση;

Στην αρχή πίστεψα ότι είναι ένα ακόμα θέμα-ταμπού. Κατάλαβα, όμως στη συνέχεια, ότι δεν υπάρχει το πραγματικό ενδιαφέρον από τα υπόλοιπα άτομα της κοινωνίας μας. Δεν έχω προετοιμάσει κάποιον λόγο, ούτε θα σας κουράσω με τις απόψεις μου. Απλά θα ήθελα να πω

ότι θα πρέπει να υπάρχει μια συστηματική και οργανωμένη προσπάθεια για να αντιμετωπιστεί αυτό το πρόβλημα, πρώτα απ' όλα από την οικογένεια, θα πρέπει να έχουν δοθεί κάποιες οδηγίες και πληροφορίες. Έπειτα, η ίδια η κοινωνία δεν θα έπρεπε να αντιμετωπίζει τα άτομα αυτά ως αποδιοπομπαίους τράγους και να τα έχει δακτυλοδεικτούμενα, αλλά θα έπρεπε να τα αγκαλιάσει και να τους προσφέρει όλη την βοήθεια και τη στήριξη που μπορεί.

Επίσης, κάτι που έχω παρατηρήσει στο σχολείο, είναι ότι δεν υπάρχει πραγματική ενημέρωση. Υπάρχει κάποια αναφορά, σαν θέμα, στην Γ' Λυκείου, μέσα στο βιβλίο, αλλά πιστεύω ότι θα έπρεπε να υπάρχει σαν ξεχωριστό μάθημα.

Τέλος, θα μπορούσαν ίσως οι φαρμακευτικές και οι ιατρικές επιχειρήσεις, να δώσουν κάποια επιπλέον ενημέρωση, γιατί ο καθημερινός κόσμος δεν μπορεί να ξέρει πράγματα που γνωρίζουν οι εταιρείες αυτές.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής, Χρήστος Γιόντσης, από τον Νομό Ημαθίας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΟΝΤΣΗΣ (Νομός Ημαθίας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως όλοι γνωρίζουμε, ζούμε στην Ελλάδα. Είμαστε ένα έθνος, το οποίο, από την αρχαιότητα, έχει δώσει τα φώτα του σε όλο τον κόσμο. Το ελληνικό στοιχείο έχει φτάσει παντού, αλλά πλέον στις ημέρες μας αντιμετωπίζουμε ένα σοβαρό πρόβλημα: την υπογεννητικότητα. Σε λίγα χρόνια ο πληθυσμός μας θα είναι γερασμένος. Δεν θα υπάρχει νέο αίμα και δεν υπάρχει ακόμα και η «Βουλή των Εφήβων». Έτσι θα εξαφανιστεί το έθνος και ένα μεγάλο κομμάτι της ιστορίας των ανθρώπων, όπως έχουν εξαφανιστεί τόσοι λαοί.

Κανείς μας δεν θα ήθελε να συμβεί αυτό. Γι' αυτό, το μόνο που έχω να πω, είναι να παρακινήσουμε τους νέους και τις νέες, έτσι ώστε να αυξηθεί ο πληθυσμός και να μην χαθεί αυτό το έθνος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Μπορείτε εσείς, τα νέα παιδιά, που θα φτιάξετε οικογένειες αύριο, να σκεφτείτε αυτό το πρόβλημα που ανέφερε ο Έφηβος Βουλευτής και να κάνετε περισσότερα παιδιά. Διότι, πράγματι, το δημογραφικό πρόβλημα είναι ένα πρόβλημα για τη Χώρα μας.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Χρυσάνθη Γεωργαντά, Επικρατείας.

ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ (Επικρατείας): Σεβαστά μέλη της Επιτροπής, «φωνασκούμε και σηκώνουμε μπαϊράκι. Απειλούμε και κρούουμε τον κώδωνα, ζητούμε συρματοπλέγματα

γύρω από τα σχολεία, επιβάλουμε ποινές, αποβολές, «ταμπελώνουμε» μαθητές, φορούμε διάφορα «υφάκια» εξουσίας, κάνουμε σαματά», είχε αναφερθεί σε ένα άρθρο της Μαρίας Βασιλειάδου. Στην ουσία, όλοι αυτοί δεν θέλουν να δουν το πρόβλημα, μπορεί και να φοβούνται να το αντικρύσουν κατάματα, γιατί στον πυρήνα του μπορεί να βρουν τους εαυτούς τους.

Η βία και η νεανική παραβατικότητα, ως μια μορφή αποτυχίας κοινωνικού ελέγχου, είναι ένα φαινόμενο που διαφοροποιείται ανάλογα του ιστορικού χρόνου και του ευρύτερου κοινωνικού πλαισίου. Πρωταγωνιστές της βίας για τη βία, είναι κυρίως οι νέοι άνθρωποι, που δεν προέρχονται μόνο από τις εξαθλιωμένες συνοικίες ή από περιθωριακές ομάδες, αλλά απ' όλα τα κοινωνικά στρώματα. Νέοι άνθρωποι, χωρίς ιδανικά, οράματα, ανώτερους στόχους, που ακολουθούν τους δρόμους της καταστροφής.

Εν συντομία θα ήθελα να αναφέρω μερικά από τα αίτια που έχω εντοπίσει. Οι διαταραγμένες σχέσεις των συζύγων και η απουσία των γονέων από την οικογενειακή εστία, εξαιτίας της υπερεργασίας, επηρεάζουν αρνητικά την ψυχολογία του παιδιού. Τα δαιδαλώδη σχολικά συγκροτήματα, η αστικοποίηση, η τηλεόραση, προβάλλοντας σκηνές βίας, με αποτέλεσμα τον εθισμό και την απευαισθητοποίηση του νεαρού δέκτη, όταν η «μαγκιά» ηρωοποιείτε και η βία, τα σκάνδαλα, το σεξ και το σκληρό πορνό, πρωταγωνιστούν στα ΜΜΕ σε ώρες αυξημένης παιδικής τηλεθέασης, ας μην εκπλησσόμαστε, γιατί αναπαράγονται παρόμοιες σκηνές και στην πραγματική ζωή.

Η βίαιη αντίδραση οδηγεί τον νέο σε λανθασμένη τρόπο διεκδίκησης των δικαιωμάτων, που μπορεί να τον οδηγήσει σε στέρηση της ελευθερίας του. Η βία αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα φαινόμενα της κοινωνικής παθογένειας, που απειλούν την ασφάλεια, κλονίζουν την κοινωνική ισορροπία και δυναμιτίζουν την ανθρωπίνη επικοινωνία και συνεργασία. Χρειάζεται να καταλάβουμε όλοι πως το πρόβλημα δεν αντιμετωπίζεται με αυστηρά κατασταλτικά μέτρα, τα οποία διαιωνίζουν τη βία, δεν επιλαμβάνονται των αιτιών, αλλά των αποτελεσμάτων. Και το κυριότερο, ανοίγουν τον δρόμο για τα αυταρχικά, ολοκληρωτικά καθεστώτα, για την κατάλυση της δημοκρατίας, του μοναδικού πολιτεύματος, που σέβεται τον άνθρωπο. Αποτελεσματικότερο αντίδοτο στη βία και βαρβαρότητα είναι η ανύψωση του πνευματικού επιπέδου και η ανθρωπιστική καλλιέργεια, η ανθρωπιστική δομή του νέου ανθρώπου, οι δημιουργικές δραστηριότητες και όχι οι αυστηρές τιμωρίες που ισοπεδώνουν και

καταρρακώνουν την ψυχική ισορροπία του νέου ανθρώπου, με τον ηθικό στιγματισμό, ανοίγοντας το δρόμο της παντοτινής παρανομίας.

Μόνο με τη δημιουργική δραστηριότητα ο κόσμος μας θα γίνει ποιοτικά ανώτερος, όταν διαποτιστεί με τα ιδανικά και τα οράματά του. Μόνο με τη συμπαράσταση της κοινωνίας των μεγάλων, ο νέος θα διοχετεύσει την ενεργητικότητα και την επαναστατικότητα του σε κατευθύνσεις δημιουργικές και όχι στη βία. Βέβαια, είναι δύσκολα τα πράγματα σε μια εποχή γρήγορων αλλαγών, σαν τη δική μας και το κυριότερο, μια εποχή που όλο και περισσότεροι κλείνονται στα σπίτια τους και κυρίως στον εαυτό τους. Πιστεύω, όμως, ότι όλοι μαζί μπορούμε να συμβάλουμε στη δημιουργία μιας υγιούς νεολαίας, η οποία να σέβεται και να αγαπά τον εαυτό της και όχι προβάλλοντας ως δικαιολογία την ηλικία, εμείς οι ίδιοι, να περιμένουμε τον από μηχανής θεό.

Υποχρέωση και καθήκον μας είναι, να οικοδομήσουμε προσωπικότητες νέων ισχυρές και ανθεκτικές, με υψηλά ιδανικά και στόχους, με ψυχική και πνευματική συγκρότηση, τέτοια που να τους κρατά μακριά από οποιαδήποτε παραβατική συμπεριφορά και εξάρτηση.

Κλείνοντας, θα ήθελα να διαβάσω ένα ποίημα του Καβάφη, το οποίο περικλείει όλες τις παραπάνω σκέψεις μου:

«Χωρίς περίσκεψη, χωρίς λύπη, χωρίς αιδώ,
μεγάλα και ψηλά έκτισαν γύρω μου τείχη,
αλλά δεν άκουσα ποτέ κρότον κτιστών ή ήχον,
ανεπαισθήτως μ' έκλεισαν από τον κόσμο έξω».

Πριν τελειώσω θα ήθελα να αναφέρω, πως η ίδια ελπίζω εμείς να ακούσουμε τον ήχο των κτιστών. Ευχαριστώ που με ακούσατε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ιωάννα Κουφοπούλου, από την Α' Αθηνών.

ΙΩΑΝΝΑ ΚΟΥΦΟΠΟΥΛΟΥ (Α' Αθηνών): Αγαπητοί συνευρισκόμενοι, ανέκαθεν η Ελλάδα ήταν σημαντικό σταυροδρόμι για πολλές χώρες, διευκολύνοντας τις εμπορικές τους συναλλαγές. Αναμφισβήτητα, η γεωπολιτική θέση της Ελλάδας ήταν σημαντική, ευλογία και κατάρα ταυτόχρονα. Κατάρα, γιατί αποτέλεσε μήλον της έριδος για πολλούς επίδοξους κατακτητές και ευλογία, γιατί πολλοί αλλοεθνείς βλέπουν τη χώρα μας σαν γη της Επαγγελίας, καθώς μπορεί να τους εξασφαλίσει ένα καλύτερο μέλλον και να κάνει τις ελπίδες τους να

ανθίσουν. Αυτή η θέση την ανάγκασε να συναναστρέφεται με διάφορους πολιτισμούς και διάφορες κουλτούρες στο πέρασμα των χρόνων, με αποτέλεσμα τον εμπορικό εκσυγχρονισμό και τη δεκτικότητα στους ανθρώπους άλλων χωρών.

Η παγκοσμιοποίηση και η Ε.Ε. συνέβαλαν σ' αυτό με νόμους, που ομόφωνα θεσπίστηκαν από τις ευρωπαϊκές χώρες, καταργώντας ουσιαστικά τα εθνικά σύνορα. Ωστόσο, δε θα μπορούσαμε να πούμε ότι καταργούνται συγχρόνως και τα στερεότυπα για τη διαφορετικότητα των άλλων, καθώς διάφοροι παράγοντες εμβολιάζουν με θλιβερές πεποιθήσεις τους πολίτες, δημιουργώντας τους έτσι προκαταλήψεις και οδηγώντας στο ρατσισμό και την ξενοφοβία.

Βέβαια, οι αλλοεθνείς που καταφεύγουν στη χώρα μας, θα πρέπει να δείχνουν σεβασμό στο ελληνικό Σύνταγμα και τους θεσμούς του και να συμβάλλουν στην ομαλή λειτουργία του κράτους. Η αντίθετη στάση μερικών δημιουργεί προβλήματα στις σχέσεις των ντόπιων. Σε συνδυασμό μάλιστα, με την απαράδεκτη γενίκευση, στην οποία οδηγούμαστε, καταλήγουμε να κατηγορούμε και να ενοχοποιούμε αθώους ανθρώπους, των οποίων το έγκλημα ήταν ότι γεννήθηκαν αλλού.

Ο σεβασμός και η κατανόηση των δύο πλευρών θα οδηγήσουν σε ομόνοια και ηρεμία μεταξύ τους για ομαλή συμβίωση. Πέρα, όμως, από τη στάση των λαών, η βασική μου ένσταση ως προς το ρόλο του κράτους έγκειται στην ελλιπή οργάνωση, που υπάρχει συχνά στην υποδοχή των αλλοδαπών. Σε καμία περίπτωση το λάθος του κράτους δεν είναι το ότι δίνει την άδεια, να κατοικήσουν αλλοεθνείς στη χώρα μας. Θεωρώ, όμως, βασική αμέλεια να μην έχει προνοήσει για τα προβλήματα που θα δημιουργηθούν με την εγκατάστασή τους και να μην κάνει το παν για την ομαλή ενσωμάτωσή τους στην ελληνική κοινωνία.

Δεν πρέπει όμως, να παραμερίζουμε και το δικό μας ρόλο απέναντι σ' αυτές τις απαιτητικές υποχρεώσεις, που μας καθιστούν κύριους εκφραστές για την εξάλειψη του ρατσισμού και του φανατισμού. Πρέπει να σκεφτούμε πώς λειτουργούμε και εμείς οι ίδιοι απέναντι στο κοινωνικό σύνολο, την τήρηση των νόμων και ως πρότυπα για τους μετανάστες. Ας μην αποποιούμαστε των ευθυνών, που προκύπτουν από το ρόλο μας ως πολίτες.

Όσο για τους αλλοεθνείς, που ήρθαν να αναζητήσουν μια καλύτερη ζωή στη χώρα μας, πρέπει να αντιληφθούν τη σοβαρότητα που υπάρχει σε μια μαζική εισροή και τη δυσκολία της αποκατάστασής τους και να μην απαιτούν, χωρίς να νοιάζονται για τις συνέπειες και τα

προβλήματα που επέρχονται.

Το φαινόμενο του ρατσισμού υποδαυλίζει συνεχώς τις αξίες και υποσκιάζει την παιδεία των ανθρώπων. Τις περισσότερες φορές, ο φανατισμός μετατρέπεται σε τροχοπέδη για την εξέλιξη της κοινωνίας και εμποδίζει την ανανέωσή της. Πρέπει να καταδικαστεί στις συνειδήσεις όλων μας ο ρατσισμός και να νοιώσουμε τις δυσκολίες και τον πόνο ενός ανθρώπου, που ξεριζώθηκε από τον τόπο του. Οι αρχές και οι αξίες που πρεσβεύει ο ελληνισμός, πρέπει να βρουν έκφραση όχι μέσα από τα λεγόμενά μας, αλλά από τις πράξεις μας. Εναποθέτουμε τις ελπίδες μας για ένα καλύτερο μέλλον στις προσδοκίες και τις ιδέες της νεολαίας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία – Ειρήνη Γαλανάκη από το Νομό Ηρακλείου.

ΜΑΡΙΑ – ΕΙΡΗΝΗ ΓΑΛΑΝΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί φίλοι, ο όρος κοινωνία είναι απόλυτα συνυφασμένος με τη διαφορετικότητα των ανθρώπων, που την απαρτίζουν και της δίνουν ζωή. Η διαφορετικότητα αντιμετωπίζεται και στις ημέρες μας από την κοινωνία ως απειλή ή ενόχληση. Ο διαφορετικός είναι ξένος. Ο ξένος είναι εχθρός.

Κάθε φορά που σκέφτομαι τον κόσμο, φαντάζομαι χρώματα. Έξι δισεκατομμύρια χρώματα δεμένα μαζί με απόλυτη αρμονία πάνω σε έναν πίνακα ζωγραφικής. Θαυμάζοντάς τον, νοιώθω πως τίποτα δε θα ήταν το ίδιο σ' αυτήν την τελειότητα, αν έλειπε έστω και ένα χρώμα ή αν όλα μετατρέπονταν σε ένα. Έτσι θα έπρεπε να είναι, λέω στον εαυτό μου, έτσι θα ήθελα να είναι ο κόσμος. Γιατί κάποια χρώματα να αγωνιούν να ρουφήξουν τα άλλα, να τα καταπιούν και να τα αναγκάσουν να καθρεφτίζονται τα δικά τους; Τάχα δεν βλέπουν πως η ομορφιά του πίνακα κρύβεται στην ατέλειωτη ποικιλία, τη διαφορετικότητα του κάθε χρώματος; Ας μπορούσαμε να το θυμόμαστε, όποτε πάμε να καλύψουμε τα άλλα χρώματα με το δικό μας. Ο πίνακας δε θα είχε κανένα ενδιαφέρον, αν ήμασταν όλοι το ίδιο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελένη Δαμιανάκη από το Νομό Ηρακλείου.

ΕΛΕΝΗ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι συνάδελφοι, νοιώθω μεγάλη συγκίνηση που βρίσκομαι εδώ. Θα ήθελα να εκθέσω τις απόψεις μου για το θέμα της ενδοοικογενειακής βίας και συγκεκριμένα την κακοποίηση των γυναικών.

Την αφορμή μου έδωσε το μυθιστόρημα μιας κοπέλας από την Κρήτη, σχετικά με αυτό το θέμα.

Όπως όλοι γνωρίζουμε, η βία κατά των γυναικών είναι ένα σύνθετο και δυσεπίλυτο κοινωνικό φαινόμενο, σίγουρα όχι σημερινό. Καθημερινά παρατηρούνται όλο και περισσότερα κρούσματα ενδοοικογενειακής βίας και κακοποίησης γυναικών από τους συντρόφους τους. Είναι, δυστυχώς, σύμπτωμα μιας κοινωνίας, που κρατά τις γυναίκες σε κατάσταση υποτέλειας, περιθωριοποίησης και διακρίσεων. Η ενδοοικογενειακή βία είναι αθέατη βία, που εκτυλίσσεται πίσω από κλειστές πόρτες και θεωρείται αυστηρά οικογενειακή υπόθεση. Είναι ένα από τα πιο καλά κρυμμένα μυστικά, ένας φαύλος κύκλος, από τον οποίο δύσκολα οι γυναίκες μπορούν να ξεφύγουν.

Πρέπει να διευκρινίσουμε ότι με τον όρο κακοποίηση δεν εννοούμε μόνο τη σωματική, που είναι επικίνδυνη, αλλά και την ψυχολογική και την οικονομική. Βασική αιτία του φαινομένου είναι η εσφαλμένη εντύπωση των γυναικών, ότι η γυναίκα είναι ιδιοκτησία τους. Οι θύτες μπορεί να προέρχονται απ' όλα τα κοινωνικά στρώματα, το ίδιο και οι γυναίκες. Οι γυναίκες - θύματα αρνούνται να αποδεχτούν την κατάσταση και απλά την υπομένουν. Αυτό είναι λάθος.

Οι περισσότεροι από εμάς συνηθίζουμε να αδιαφορούμε για το τι γίνεται πίσω από τα κλειστά παράθυρα και, ακόμα και αν γνωρίζουμε, δεν επεμβαίνουμε. Η κακοποίηση όμως, είναι έγκλημα. Με την έκταση του φαινομένου χάνεται σιγά - σιγά κάθε ίχνος σεβασμού για την προσωπικότητα του άλλου. Παύει να υπάρχει ανθρωπιά και ελευθερία. Κάτι πρέπει να γίνει άμεσα. Αναλογίζομαι και κάνω όνειρα για μια κοινωνία, στην οποία θα επικρατεί η ισότητα των δύο φύλλων. Μία κοινωνία, όπου τα προβλήματα βίας και κακοποίησης των γυναικών θα έχουν εξαλειφθεί και τις σχέσεις των ανθρώπων θα χαρακτηρίζει η αρμονία, η γαλήνη και η αλληλεγγύη.

Χρειάζεται αγώνας από όλους μας, για να ξεπεραστεί το πρόβλημα και να πάψει η ενδοοικογενειακή βία να αποτελεί φαινόμενο κοινωνικής παθογένειας. Τον πρώτο ρόλο τον έχουν οι ίδιοι οι θύτες, που πρέπει να κατανοήσουν και να αποδεχτούν την ισότητα. Αυτό θα καταστεί δυνατόν μόνο με την παιδεία. Οι γυναίκες - θύματα πρέπει να συνειδητοποιήσουν πως δεν τους αξίζει τέτοια συμπεριφορά, γι' αυτό πρέπει να φύγουν. Πρέπει να ομολογήσουν το πρόβλημά τους, χωρίς φόβο ή ντροπή, είτε στο στενό οικογενειακό περιβάλλον είτε σε κάποιον ειδικό.

Βέβαια, η πολιτεία και οι κρατικοί φορείς, κύριοι Βουλευτές, είναι ανάγκη να δώσουν τη δική τους βοήθεια, για την εξάλειψη του σοβαρού αυτού φαινομένου. Είναι απαραίτητο να δημιουργηθούν περισσότερα κέντρα υποστήριξης και υποδοχής κακοποιημένων γυναικών. Εκεί, κοινωνικοί λειτουργοί και ειδικοί ψυχολόγοι θα βοηθήσουν τα θύματα, να αποκτήσουν τη χαμένη αυτοπεποίθηση και αξιοπρέπειά τους. Επιπλέον, κρίνεται αναγκαία η δημιουργία μιας ομάδας Βουλευτών, που θα αναλάβει την εκπόνηση μιας εκστρατείας εναντίον του προβλήματος. Με σεμινάρια, εκπομπές και άρθρα, θα πρέπει να ενημερώσουν το κοινωνικό σύνολο για το φαινόμενο, τις αιτίες του και να καλέσουν όλο τον κόσμο να αγωνιστεί κατά αυτού. Το απαραίτητο νομικό πλαίσιο για την κακοποίηση των γυναικών είναι γνωστό ότι υπάρχει εδώ και καιρό, είναι ανάγκη όμως να εφαρμόζεται.

Απαιτείται κατάλληλη ανθρωπιστική παιδεία, ώστε οι νέοι να γαλουχηθούν από μικρή ηλικία για την ισότητα, την αγάπη, το σεβασμό και την ανθρωπιά. Όλοι πρέπει να δώσουμε έστω και λίγη βοήθεια, αν αντιληφθούμε το πρόβλημα. Πρέπει να προσφέρουμε ψυχολογική και υλική υποστήριξη στα θύματα. Πρέπει να καταλάβουμε ότι τα θύματα δεν πρέπει να νοιώθουν μόνα τους. Το πρόβλημα της κακοποίησης των γυναικών έχει αποκτήσει τεράστιες διαστάσεις και, δυστυχώς, οι συνέπειες για το κοινωνικό σύνολο είναι οδυνηρές και αναπόφευκτες. Χρέος όλων είναι να σπάσουμε τη σιωπή και να πάψουμε να δείχνουμε ανοχή στο φαινόμενο. Όλοι γνωρίζουμε ότι η ανοχή απέναντι στο πρόβλημα είναι συνηθισμένη σ' αυτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαγδαληνή Γρίδου από το Νομό Μεσσηνίας.

ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΓΡΙΔΟΥ (Νομός Μεσσηνίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, όταν πριν από μερικούς μήνες κληθήκαμε να συμμετάσχουμε στο διαγωνισμό της «Βουλής των Εφήβων», αποφάσισα να θίξω ένα θέμα που με απασχολεί και με αγγίζει και αποτυπώνει πράγματα που γνωρίζω και βιώνω καθημερινά, καλύτερα ίσως από κάποιο άλλο κοινό κοινωνικό ζήτημα, που απλά θα παπαγάλιζα από κάποιο εκθεσάριο. Επέλεξα να εξυμνήσω την ομορφιά του τόπου μου, της Μεσσηνίας. Παράλληλα, θα ήθελα να αναδείξω τα προβλήματα, που απασχολούν τόσο εμένα όσο και τους νέους συμπολίτες μας.

Σήμερα, μετά τα τραγικά γεγονότα του καλοκαιριού μπορώ δυστυχώς να μιλήσω μόνο για προβλήματα, αφού την ομορφιά κάποιοι δεν την εκτίμησαν και βάλθηκαν να την εξαφανίσουν.

Ο λόγος μου, λοιπόν, όσο και αν δεν το θέλω, θα έχει το χρώμα του γκριζου και τη μυρωδιά του καπνού.

Τα γιατί που έθεσα όσον αφορά στην υποβάθμιση της οικονομίας του τουρισμού, της γεωργίας, της απομόνωσης, της θεσμικής αποδυνάμωσης, του αθλητισμού, ήρθαν να ενισχυθούν από το αποτρόπαιο θέαμα της πύρινης λαίλαπας που σάρωσε τα πάντα στο πέρασμά της. Για ακόμη μια φορά το ελληνικό κράτος απέδειξε την αδιαφορία και την αδυναμία του να στηρίξει και να περιφρουρήσει την περιοχή μας. Τα αποτελέσματα της Κομισσιόν, της περιφερειακής πολιτικής που υιοθέτησαν οι ελληνικές κυβερνήσεις τα τελευταία χρόνια στην Μεσσηνία είναι πράγματι αποθαρρυντικά. Συνοψίζοντας μπορούμε να πούμε πως ο νομός που συνδυάζει και βουνό και θάλασσα, καθώς και μια εύφορη γη έχει όλα εκείνα τα μειονεκτήματα, που χαρακτηρίζουν μια εγκαταλελειμμένη αγροτική περιοχή. Με τι ελπίδες και τι κουράγιο μπορούμε να παλέψουμε για να χτίσουμε ένα σίγουρο και ασφαλές αύριο, όταν το κράτος μέσα στο οποίο ζούμε δεν μπορεί να μας παράσχει την ελάχιστη ασφάλεια; Ποια θεσμικά πλαίσια μπορούμε να εμπιστευτούμε; Ποιος κρατικός μηχανισμός θα γίνει για μας ο από μηχανής θεός;

Είμαστε νέοι, δραστήριοι, γεμάτοι ένταση και θέληση για ενασχόληση με πολλαπλές δραστηριότητες. Νοείται μια πόλη 9000 κατοίκων σαν τη δική μου, τους Γαργαλιάνους, να μην έχει αθλητικές εγκαταστάσεις; Θέλουμε και εμείς ένα σύγχρονο γήπεδο, ένα κολυμβητήριο. Μίλησα για ένα κέντρο πληροφόρησης νέων, κάτι που για πολλούς στην περιοχή μου φαντάζει ουτοπία. Και όμως, ο νέος Μεσσήνιος, οφείλει και πρέπει να έχει τις ίδιες δυνατότητες και παροχές με εκείνων του Βερολίνου, γιατί είναι και αυτός ένας σύγχρονος Ευρωπαίος. Δεν βρίσκω το λόγο να νιώθω υποδεέστερος.

Ξέρετε πόσα παιδιά με έφεση, με ταλέντα, με δεξιότητες χάνονται στην περιοχή; Δεν υπάρχει η παραμικρή εγκατάσταση στο δήμο Γαργαλιάνων που να δίνει τη δυνατότητα προώθησης νέων με δεξιότητες, κι αυτό γιατί δεν υπάρχουν τα κονδύλια.

Το Γ΄ Κ.Π.Σ. δεν απορροφήθηκε όπως θα έπρεπε, λόγω έλλειψης πληροφόρησης και υποδομής. Το Δ΄ Κ.Π.Σ. (2007-2013) με σωστή και έξυπνη διαχείριση μπορεί να εξοικονομήσει πόρους για κάθε δήμο και κοινότητα.

Για κάποιους η Μεσσηνία βρίσκεται πολύ χαμηλά στο χάρτη και πολύ μακριά από τα αναπτυξιακά τους πλάνα, προκειμένου να της δώσουν την ελάχιστη προσοχή που της

αναλογεί.

Ως νέοι Μεσσήνιοι, ζητάμε μια δικαιότερη κοινωνία, που να διασφαλίζει σε όλους, απασχόληση, ευκαιρίες καριέρας, ανάπτυξης και ποιότητα ζωής. Αγαπάμε και στηρίζουμε τον τόπο μας, γι αυτό και θέλουμε να δοθούμε και να προσφέρουμε σε αυτόν. Μην μας αναγκάζετε να τον αποχωριστούμε. Αντί να χρονοτριβείτε με ροζ σκάνδαλα και διαπλοκές, αφιερώστε χρόνο σε περιοχές που τον έχουν ανάγκη. Ας μην αφήσουμε τη Μεσσηνία να γίνει μια ακόμη γη γερόντων.

Εμείς έχουμε τη διάθεση, το κουράγιο και την ανάγκη να παλέψουμε για αυτά που μας αξίζουν. Βρήκα τη δύναμη να υψώσω μια φωνή διαμαρτυρίας που φτάνει στα αυτιά σας. Θα την ακούσετε άραγε;

Ανοίξτε τα παραθυρόφυλλά σας και ακούστε μας. Κοιτάξτε μας, είμαστε εδώ, γεμάτοι ζωή, θέληση και απαιτήσεις για ένα καλύτερο μέλλον. Για το μέλλον που μας αξίζει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ανδρέας Λουτσέτης, από το Νομό Λασιθίου .

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΥΤΣΕΤΗΣ (Νομός Λασιθίου): Συγκεντρωθήκαμε στο χώρο αυτό για να ανταλλάξουμε σκέψεις και προβληματισμούς σχετικά με διάφορα φαινόμενα και προβλήματα που αντικρίζουμε στην καθημερινότητά μας.

Ως έφηβος, εκείνο που με προβληματίζει και μου προξενεί αρνητικούς συλλογισμούς και αντίστοιχα συναισθήματα είναι το φαινόμενο της βίας στους αθλητικούς χώρους. Φαντάζομαι ότι δεν είμαι ο μόνος μέσα σε αυτό το ναό της δημοκρατίας που θα σκέφτεται και αισθάνεται έτσι.

Η άθληση, ερασιτεχνική και επαγγελματική, αλλά και η παρακολούθηση αθλητικών δρώμενων αποτελεί σημαντικότερη δραστηριότητα στον ελεύθερο χρόνο μας. Όλοι έχουμε γίνει μάρτυρες επεισοδίων σε γήπεδα και κλειστά γυμναστήρια. Επεισόδια που μπορεί να έχουν την πιο αθώα μορφή αν μπορεί να το πει κανείς αυτό, τη μορφή της ανταλλαγής ύβρεων έως και την πιο σοβαρή εκείνη της χειροδικίας, του ξυλοδαρμού και της αφαίρεσης ανθρώπινης ζωής.

Είναι πράγματι παράλογο στον 21ο αιώνα και στη χώρα που γέννησε τους ολυμπιακούς αγώνες και διαμόρφωσε την έννοια του αθλητικού ιδεώδους, είναι παράλογο, φίλες και φίλοι σύνεδροι, να εξακολουθούν να υπάρχουν τέτοιες καταστάσεις. Γιατί άραγε; Είναι τόσο δύσκολη

η αντιμετώπισή τους; Μήπως εξυπηρετεί κάποιους η διαιώνιση τέτοιων φαινομένων; Μετά από σκέψη κατέληξα στο συμπέρασμα ότι η επίλυση του συγκεκριμένου προβλήματος αποτελεί θέμα πολιτικής βούλησης και μόνο. Αν οι άρχοντες αυτού του τόπου επιθυμούσαν την ριζική εκμηδένιση του προβλήματος πιστεύω ότι θα το είχαν κατορθώσει. Είναι αδιανόητο ακόμη και για το δικό μας εφηβικό μυαλό το γεγονός ότι οι εκάστοτε κυβερνήσεις αυτού του τόπου να έχουν διαχειριστεί και να διαχειρίζονται με επιτυχία σημαντικές εθνικές και διεθνείς κρίσεις και μολαταύτα αυτό το πρόβλημα να μην μπορούν να το αντιμετωπίσουν. Μήπως το δεν «μπορούν» σημαίνει δεν «θέλουν»;

Κλείνοντας, θέλω να πιστεύω ότι οι σκέψεις και οι προβληματισμοί μου αποτελούν κοινό τόπο όλων των παρευρισκόμενων.

Επιτέλους, ας αλλάξουν τρόπο σκέψης οι επικεφαλής αυτού του τόπου και ας τοποθετήσουν το κοινωνικό όφελος πάνω από το ατομικό συμφέρον.

Η νεολαία, το πιο ακμαίο τμήμα μια κοινωνίας οφείλει να καταναλώνει την ενεργητικότητά της σε θετικές δραστηριότητες που θα ωφελήσουν ολόκληρο το κοινωνικό σύνολο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνος Αγγέλου από το Νομό Βοιωτίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΓΕΛΟΥ (Νομός Βοιωτίας): Ανέκαθεν η νεολαία θεωρούνταν το στήριγμα σε κάθε γενιά, που πάνω σε αυτήν θα χτιζόταν ένας καινούργιος κόσμος. Γι αυτό το λόγο περιμένουν πολλά από αυτήν. Στην εποχή μας όμως τη γεμάτη παραδοξότητες και πάθη, όπου τα πάντα αντιμετωπίζονται από το σύγχρονο άνθρωπο με σκεπτικισμό, μπορεί η σύγχρονη νεολαία να διαδραματίσει αποφασιστικό ρόλο στη διαμόρφωση της κοινωνίας;

Ο Παλαμάς, ο μεγάλος ποιητής μας, δήλωσε κάποτε πως «τα νιάτα είναι η πίστωση χρόνου που δίνει η ζωή στον άνθρωπο, για να δώσει ό,τι μπορεί σε γόνιμο έργο». Πραγματικά, τα νιάτα είναι αυτά που θα χτίσουν το αύριο και θα δώσουν παράταση του έργου του ανθρώπου για όλη την αιωνιότητα. Πάνω σε αυτά στηρίζεται η εξέλιξη, η αλλαγή του παλιού με το νέο, η αέναη συνέχεια της ζωής.

Αναμφισβήτητα, η σημερινή κοινωνία έχει πολλά τρωτά και διατηρεί μερικές καταστάσεις status quo. Αυτές οι καταστάσεις στηρίζονται με κάθε τρόπο από την προηγούμενη γενιά, επειδή φοβάται μήπως χάσει τα «κεκτημένα της δικαιώματα». Το κατεστημένο δεσμεύει την ελευθερία των νέων ανθρώπων, μέσα στα κοινωνικά στεγανά που δημιούργησε τη τεχνολογία.

Το κοινωνικό σύνολο είναι υποταγμένο στο ατομικό συμφέρον. Η αποξένωση, η φυγή, ο ατομικισμός αναγκάζουν το νέο να εξαρτάται από ταξικές, πολιτικές και οικονομικές δεσμεύσεις. Η καταπίεση, η εκμετάλλευση, η αλλοτρίωση, η κοινωνική αδικία και ο αυταρχισμός, διαβρώνουν την ψυχή του νέου, τον κάνουν να επαναστατεί, να προβληματίζεται, να ζητάει απεγνωσμένα να ξεφύγει από όλα αυτά. Συχνά, οι πνευματικές και σωματικές του δυνάμεις μένουν ανεκμετάλλευτες. Η ανεργία και ο πληθωρισμός κάνουν το μέλλον του νέου να φαίνεται θολό και αβέβαιο. Οι σάπιοι θεσμοί δεν παρέχουν κίνητρα πια για δράση. Η Παιδεία είναι υποβαθμισμένη, επηρεασμένη από τα παλιά πρότυπα, παρόλες τις προσπάθειες που γίνονται για τη βελτίωσή της.

Το χρέος της σημερινής νεολαίας είναι πρώτα από όλα να συνειδητοποιήσει και να αναλάβει τις ευθύνες της. Να συγκρουσθεί με κάθε οπισθοδρομική αντίληψη. Να απορρίψει κάθε άκαρπη κοινωνική πρακτική. Να ξεριζώσει τις σάπιες αξίες, που βόλευαν τους λίγους, τις «αυθεντίες». Να ταράξει τα νερά του εφησυχασμού των κοινωνικό-οικονομικά βολεμένων. Να παλέψει για την καλύτερη οργάνωση της κοινωνικότητας. Να πολεμήσει κάθε τι που απονεκρώνει τη δύναμη των ιδεών. Συμμετοχή στα κοινά, μέσα από μια συνειδητή πολιτικοποίηση και μέσα από την ψήφο, που του δόθηκε από την πολιτεία δικαιωματικά. Για όλα αυτά χρειάζεται δράση οργανωμένη και συνεχής, με στόχο την προώθηση του κοινωνικού συμφέροντος και μέσα από αυτήν έμμεσα αλλά σίγουρα και σταθερά θα πετύχει πολλά για τον εαυτό του. Να μεταφέρει στη ζωή καινούργιες αξίες και ιδέες. Γκρέμισμα των αναχρονιστικών θεσμών. Απόρριψη του αυταρχισμού και του ολοκληρωτισμού, θεμελίωση και στερέωση της Δημοκρατίας και της ελευθερίας. Παραγωγική αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου. Απαλλαγή από την κάθε είδους αλλοτρίωση. Κατάκτηση των κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων.

Η φύση χωρίς φειδώ έχει πλουτίσει αυτήν την ηλικία κάθε ανθρώπου με πλούσια χαρίσματα και μεγάλη δύναμη. Ο νέος διαθέτει σημαντικά στοιχεία, ψυχικά και πνευματικά, που στην ώριμη φάση εκφυλίζονται για πολλούς λόγους. Όπως, η απέχθεια στο συμβιβασμό και την υποκρισία. Αμφισβήτηση των προτύπων και συχνά άρνηση. Δίψα για ζωή. Πάθος για την κατάκτηση της γνώσης. Ενθουσιασμός, τόλμη, γενναιότητα, μαχητικότητα, πείσμα και αντοχή. Απομυθοποίηση των ταμπού. Πάθος για την αλήθεια. Πάθος για ελευθερία και ανεξαρτητοποίηση από κάθε δέσμευση. Οραματισμός ενός καλύτερου κόσμου, όπου θα επικρατεί η ισότητα και η ειρήνη.

Οι νέοι όλων των εποχών είναι πάντα οι ίδιοι. Ορμητικοί και ασυμβίβαστοι αρνούνται την παραδοχή του κατεστημένου, επαναστατούν και προσπαθούν να εισάγουν στην κοινωνία καινούργια στοιχεία, νέους προβληματισμούς και προσανατολισμούς. Μπαίνουν αδιάλλακτοι στο παιχνίδι της ζωής, κάποτε χωρίς να ξέρουν τους όρους, αγωνίζονται, «ρискάρουν», νικάνε και νικιούνται. Όμως, συνεχίζουν. Το ίδιο συμβαίνει και με τους νέους της εποχής μας. Φωνάζουν, διεκδικούν και με χίλιους τρόπους τονίζουν την παρουσία τους και το δικαίωμά τους να ζήσουν ελεύθεροι σε ένα ειρηνικό κόσμο, που θα μπορούν να αγαπούν, να ελπίζουν, να μάχονται και να ζουν με τα πάθη τους.

Υψώνοντας σημαίες και χτυπώντας γροθιές στο τραπέζι, δεν είναι δυνατόν να μεταβάλλουμε τον κόσμο. Δεν είναι ούτε οι βόμβες ούτε τα πυροβόλα όπλα τα μέσα εκείνα, που θα μεταβάλλουν την Ιστορία, αλλά η νοημοσύνη, η λογική, η διαλεκτική, με μια λέξη η πνευματική καλλιέργεια και μερικές φορές, η φαντασία. Σας ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής) : Και εγώ ευχαριστώ και μακάρι να υλοποιηθούν στο μέλλον αυτές οι σκέψεις, ώστε πράγματι να δημιουργηθεί μια καλύτερη κοινωνία. Συνεχίζουμε με την Έφηβο Βουλευτή, Καλλιώρα Μαρία, από το νομό Καρδίτσας.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΛΙΩΡΑ (Νομός Καρδίτσας) : Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι τιμή μου και συνάμα ευθύνη, που βρίσκομαι εδώ και θα ήθελα να εκφράσω τις δικές μου απόψεις για την προκατάληψη, που αντιμετωπίζουν τα άτομα με ειδικές ανάγκες καθώς και το ρόλο όλων μας - και κυρίως του Κράτους - απέναντι σ' αυτά.

Η φράση «πόσο πικρό είναι να κοιτάς την ευτυχία με τα μάτια ενός άλλου» του Σαίξπηρ, ίσως αντικατοπτρίζει με σαφήνεια και ακρίβεια το Γολγοθά, που αντιμετωπίζουν αυτά τα άτομα. Οι Παρα - Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004, που πραγματοποιήθηκαν στη χώρα μας και τα περιστατικά, που παρακολουθώ να εκτυλίσσονται καθημερινά γύρω μου, μου έδωσαν το έναυσμα να εκφράσω τις απόψεις μου.

Πολλοί από εσάς διερωτώνται, για ποιο λόγο, ένα τέτοιο ζήτημα θα μπορούσε να απασχολήσει εμένα και κατ' επέκταση όλους εσάς. Όμως, το πρόβλημα δεν ανήκει μόνο σε εκείνους που το αντιμετωπίζουν καθημερινά, αλλά και σε εκείνους που το αγνοούν επιδεικτικά. Πρόσφατες έρευνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έδειξαν πως ένα στα είκοσι άτομα έχουν κάποια αναπηρία, ενώ τρία στα τέσσερα από αυτά, ζουν σε μια αναπτυσσόμενη χώρα. Η προκατάληψη, που αντιμετωπίζουν τα άτομα με ειδικές ανάγκες και οι φραγμοί που συναντούν

στην εκπαίδευση, στην απασχόληση και στην κοινωνία δείχνουν ότι είναι πολύ πιο τρωτά στον κοινωνικό αποκλεισμό από όλους εμάς.

Έχει αναρωτηθεί κανείς μας κάτω από ποιες συνθήκες μετακινούνται μέσα στην πόλη; Αν έχουν εύκολη πρόσβαση στη γνώση ή αν αναγκάζονται ακόμα και να εγκαταλείψουν τη φοίτηση; Πράγματα, που για όλους εμάς, θεωρούνται αυτονόητα. Σκεφθείτε επίσης, πώς νοιώθουν κάθε φορά που αντιμετωπίζονται ως παιδιά ενός κατώτερου θεού. Αυτή η συμπεριφορά δεν είναι τίποτα περισσότερο ή λιγότερο από αυτό που πράττει η πλειονότητα της κοινωνίας. Είναι αρκετή όμως μια τέτοια δικαιολογία για να συνεχίσουμε χωρίς ενοχές; Για πολλούς ίσως, και να είναι, για εμένα όμως, δεν είναι αρκετή, γιατί δεν οραματίζομαι ένα κόσμο, που καταπατά τα ανθρώπινα δικαιώματα και θυσιάζει στον Καιάδα της προκατάληψης άτομα, που δεν επέλεξαν να ζουν μ' αυτό τον τρόπο και ονειρεύονται ένα καλύτερο κόσμο.

Γιατί οραματίζομαι μια κοινωνία, που αποδέχεται και σέβεται το διαφορετικό και του δίνει την ευκαιρία να εκφραστεί ελεύθερα. Άλλωστε, η δημοκρατική φύση του Πολιτεύματός μας επιβάλλει την ισότιμη προσέγγιση όλων των μελών της κοινωνίας μας. Πιστεύω, πως αν προσπαθήσουμε, δεν είναι ακατόρθωτο να κάνουμε λίγο πιο υποφερτή και ευχάριστη τη ζωή αυτών των ανθρώπων.

Ας αρχίσουμε με το τι μπορούμε να κάνουμε εμείς οι ίδιοι. Ο σεβασμός και η κατανόηση είναι στοιχεία απαραίτητα, ώστε να μπορέσουμε να στραφούμε με περισσότερο ενδιαφέρον σ' αυτή την ομάδα. Το Κράτος οφείλει να μην κλείνει τα μάτια σ' αυτές τις περιπτώσεις, αλλά να δείχνει ουσιαστικό ενδιαφέρον για τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Έτσι λοιπόν, πρέπει να δίνει κίνητρα στα άτομα αυτά, ώστε να μην εγκαταλείπουν το σχολείο, γιατί τόσο η μόρφωση, που λαμβάνουν μέσω αυτού, όσο και η κοινωνικοποίησή τους έχει μια εξαιρετικά σημαντική διάσταση.

Επίσης, πρέπει να εξασφαλίσει μια πόλη φιλική στα άτομα με ειδικές ανάγκες με την τοποθέτηση ειδικής ράμπας και ηχητικής σήμανσης τυφλών για καλύτερη πρόσβαση στο Μετρό και στα αεροδρόμια, ώστε να μπορούν να απολαμβάνουν τα αγαθά αυτά, όπως όλοι εμείς. Το Κράτος παράλληλα, πρέπει να εξασφαλίσει ότι οι αρχιτέκτονες, οι πολιτικοί μηχανικοί και οι άλλοι επαγγελματίες, που ασχολούνται με την οικοδόμηση κτιρίων, πρέπει να έχουν την απαραίτητη γνώση πάνω σ' αυτά τα θέματα.

Τέλος, είναι ανάγκη η ύπαρξη ισοτιμίας στην αγορά εργασίας, ώστε τα άτομα αυτά να

μην παραμένουν ως αχρησιμοποίητο εργατικό δυναμικό, αλλά να τους δίνεται η ευκαιρία να αποδείξουν σε όλους εμάς, πως μπορούν να πολεμούν και να κόβουν πρώτοι το νήμα της ζωής. Τα περιστατικά, που ανέφερα, είναι μόνο ένα μικρό δείγμα των δυσκολιών, που καλούνται να ξεπεράσουν τα άτομα με ειδικές ανάγκες, ώστε να επιβιώσουν. Το αξιοθαύμαστο, όμως, είναι πως καταφέρνουν να υπερπηδούν τα εμπόδια, που τους θέτει η προκατάληψη και η απουσία ανθρωπισμού. Ο τίτλος «άνθρωποι με ειδικές ανάγκες» ίσως να μην τους ταιριάζει. Είναι άνθρωποι με ειδικές ικανότητες, άνθρωποι με απίστευτες ψυχικές και συναισθηματικές δυνάμεις. Δε χρειάζονται λοιπόν, τον οίκτο και τη λύπησή μας, αλλά την κατανόηση και το σεβασμό μας. Δεν ξέρω από πού αντλούν τόσο ψυχικό σθένος και αξιοπρέπεια, αυτό που γνωρίζω, όμως, είναι πως αξίζει σ' αυτά τα άτομα να ζήσουν στο φωτεινό κόσμο της ισοτιμίας και του σεβασμού. Σας ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Καρπής Χρίστος από την Κύπρο.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΡΠΗΣ (Κύπρος) : Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν έχω ετοιμάσει κάτι για να σας διαβάσω, αλλά θα ήθελα να στρέψω την προσοχή σας στο ζήτημα της αποποινικοποίησης των «μαλακών» ναρκωτικών. Αυτό που εννοώ είναι ο διαχωρισμός των ναρκωτικών ουσιών σε «μαλακά» και «σκληρά» και η αποποινικοποίηση των «μαλακών».

Στόχος αυτής της πολιτικής είναι η τιμωρία των παραγωγών και των εμπόρων και η βοήθεια του χρήστη να ξεφύγει από τα «πλοκάμια» του υποκόσμου, για να μπορέσει να πάρει τη δόση που του χρειάζεται, έτσι ώστε να συνεχίσει. Ίσως, δεν είναι η πιο καλή πολιτική για να αποτρέψουν τα νερά άτομα από τα ναρκωτικά, αλλά είναι ένας από τους τρόπους, που χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν χρησιμοποιήσει.

Στην Ολλανδία, οι χρήστες μπορούν να προμηθευτούν τις ουσίες αυτές από συγκεκριμένα μέρη - προκαθορισμένα πολλές φορές - σε πιο χαμηλές τιμές, από ότι θα τα έπαιρναν, από άτομα του υποκόσμου. Θα ήθελα να αναφερθώ στο Βρετανικό νόμο, ο οποίος απαγορεύει τη φυτεία και την εμπορία, αλλά επιτρέπει τη χρήση «μαλακών» ουσιών. Αυτό που προσπάθησαν να κάνουν, κατά τη γνώμη μου, είναι να βοηθήσουν τους χρήστες και να καταδικάσουν τους εμπόρους και τους παραγωγούς. Γνωρίζω πως όλα τα ναρκωτικά κάνουν το ίδιο κακό στο χρήστη και ότι αυτό μπορεί να προκαλέσει αυξημένη χρήση των «μαλακών» ουσιών, αλλά από την άλλη μεριά, οι μεγαλύτερες τιμές, που υπάρχουν τώρα για τα

ναρκωτικά, σημαίνουν πιο μεγάλα κέρδη για τους εμπόρους.

Θα ήθελα να αναφερθώ και στα προβλήματα, που δημιουργούνται από αυτή την πολιτική. Είναι η αυξημένη χρήση «μαλακών» ναρκωτικών. Πώς μπορεί να αντιμετωπισθεί ; Αυστηρότερη αστυνόμευση, κέντρα αποτοξίνωσης, κέντρα πληροφόρησης - που θα απευθύνονται σε νεαρά άτομα - μπορούν σίγουρα να βοηθήσουν στην καταπολέμηση αυτής της μάστιγας, που δυστυχώς, βασανίζει όλες τις χώρες του κόσμου. Σας ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Με το να δώσεις τα όργανά σου φεύγοντας από τη ζωή, μπορεί να δώσεις τη δυνατότητα σ' έναν άλλο που έχει την ανάγκη αυτών των οργάνων να διατηρηθεί στο ζωή. Φυσικά πρέπει να υπάρξει μια ανάλογη ενημέρωση, ούτως ώστε ο κάθε πολίτης να ευαισθητοποιηθεί πάνω σ' αυτό το θέμα και φεύγοντας να έχει δώσει τα όργανά του σε κάποιον που θα τα χρειαστεί.

Αναφερθήκατε στο μεγάλο πρόβλημα των ναρκωτικών, που είναι ένα μεγάλο και πολύ σοβαρό πρόβλημα της κοινωνίας μας. Η εξάπλωση των ναρκωτικών είναι πόλεμος εναντίον της κοινωνίας, εναντίον των νέων παιδιών, που μπορεί να μη γίνεται με τις πραγματικές σφαίρες που φέρνουν τον άμεσο θάνατο, αλλά με τις δόσεις του ναρκωτικού που φέρνουν τον έμμεσο, τον αργό θάνατο με σύγχρονη, οικονομική, κοινωνική καταστροφή της οικογένειας και θάνατο του χρήστη. Γι' αυτό, λοιπόν, σας λέω ξεκάθαρα, μακριά. Φυσικά, πρέπει να τη δείξουμε την ευαισθησία μας, όπως τοποθετήθηκε ο Έφηβος Βουλευτής, στους χρήστες και την αυστηρότητά μας στους εμπόρους ναρκωτικών. Επίσης, η κοινωνία, το υπεύθυνο κράτος, πρέπει να λειτουργήσει στην κατεύθυνση της πρόληψης και της καταστολής και φυσικά και της απεξάρτησης.

Μιλήσατε για τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Τα άτομα αυτά, μέχρι πρότινος, ζούσαν στις παρυφές της κοινωνίας. Σήμερα, υπάρχουν κάποιες δυνατότητες, κάποιες διευκολύνσεις που μπορούν να μπουν στην κοινωνία. Μάλιστα, ορισμένα απ' αυτά έχουν δείξει ένα δυναμισμό, έχουν πράγματι πιάσει τη ζωή στα χέρια τους με ουσιαστικό τρόπο, παρόλο που έχουν τα συγκεκριμένα προβλήματα. Έχουμε άτομα με ειδικές ανάγκες, που έγιναν παγκόσμιοι πρωταθλητές, πρωταθλητές σε εθνικό επίπεδο ακόμη και Βουλευτές που έχουν μπει στο Κοινοβούλιο. Φυσικά η πολιτεία πρέπει να τους διευκολύνει και ως προς την πρόσβαση και ως προς την εκπαίδευση και ως προς την επαγγελματική αποκατάσταση.

Υπογεννητικότητα. Πράγματι, υπάρχει αυτό το πρόβλημα στην κοινωνία μας. Πρέπει να

το δούμε σοβαρά και υπεύθυνα και χαίρομαι που το βλέπετε έτσι εσείς που είστε νέα παιδιά.

Αναφερθήκατε και σε κάποια άλλα θέματα, όπως η κακοποίηση γυναικών. Ειλικρινά, σε λέω ότι για άλλη μια φορά σας συγχαίρω για τις θέσεις σας, για τις προτάσεις. Ως Έφηβοι Βουλευτές έχετε καταθέσει πολύ σοβαρές και υπεύθυνες προτάσεις και θέσεις, που υλοποιούμενες μπορούν να οδηγήσουν σε ένα καλύτερο μέλλον την κοινωνία και τη χώρα μας. Επειδή, εσείς, είστε εκείνοι που θα πάρετε στην πορεία τη σκυτάλη της κοινωνίας από εμάς, σας εύχομαι μέσα από την καρδιά μου να οδηγήσετε αυτή την κοινωνία, αυτή τη χώρα σε έναν καλύτερο δρόμο.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής του ΛΑ.ΟΣ. κ. Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κατ' αρχάς να σας πω ότι έχετε την τύχη να παρακολουθείτε τη διεξαγωγή μιας συνεδρίασης υπό την προεδρία του κ. Μελά, ενός εκ των εμπειροτέρων κοινοβουλευτικών. Εκείνο που μένει να πω για τα θέματα τα οποία θίγεται, προφανώς γίνονται συζητήσεις μέσα στην κοινωνία, μέσα στο Κοινοβούλιο και ο καθένας έχει τις απόψεις του και τις προσεγγίσεις του.

Το μείζον απ' αυτήν τη διαδικασία είναι πρώτον η επαφή που αποκτάτε με το χώρο, κατ' εξοχήν, του Κοινοβουλίου και αυτό έχει ένα ενδιαφέρον αυτοτελές. Είναι σημαντικός αυτός ο χώρος, γιατί εδώ έχουν κριθεί μια σειρά από κεντρικά πολιτικά ζητήματα και επομένως βαραίνει από ιστορία αυτός ο χώρος.

Το δεύτερο είναι ότι αποκτάτε μια επαφή από αυτό το οποίο είναι η κοινοβουλευτική διαδικασία.

Το τρίτο μείζον θέμα είναι ότι μέσα στο Κοινοβούλιο ακούγονται διαφορετικές φωνές και η απόπειρα που κάνει είναι πολλές φορές συνθετική. Εκείνο το οποίο πρέπει κανείς να αποκομίσει είναι ότι πρέπει να είναι αρκετά υπομονετικός και ανεκτικός, ώστε να ακούει πράγματα με τα οποία μπορεί να διαφωνεί και ταυτοχρόνως πρέπει να αναγνωρίζει την καλοπιστία στη γνώμη του άλλου, σε μια προσπάθεια να συνθέσει αυτές τις διαφορετικές απόψεις. Μια κριτική που εγώ ασκώ στους συναδέλφους μου είναι ότι πολλές φορές δεν ακούμε αρκετά, με την έννοια ότι δεν ακούμε για να απαντήσουμε, δεν λέω απαραίτητα για να διαφωνήσουμε, αλλά δε δίνουμε την καλοπιστία του επιχειρήματος στον άλλο. Αυτό προϋποθέτει κάτι άλλο, που εγώ θα ήθελα να βλέπω περισσότερο και στο Κοινοβούλιο αλλά

και γενικότερα. Προϋποθέτει ότι ερχόμαστε λιγότερο με μια προκατασκευασμένη και πολλές φορές ήδη γραμμένη άποψη για ό,τι πρόκειται να πούμε, ειδικά όταν έχουμε να διεξάγουμε ένα διάλογο. Διότι, αν όλα είναι προκατασκευασμένα, τότε στην πραγματικότητα ο καθένας έρχεται από ένα μετερίζι να το υπερασπίσει, να πει ότι έχει να πει και να μετρηθούν οι ψήφοι στο Κοινοβούλιο ή να ακουστούν κάποιες απόψεις και εν συνεχεία να συνεχίσουμε τη δουλειά μας.

Σ' αυτά τα πλαίσια, νομίζω ότι, ενώ αυτά που άκουσα από σας είναι σημαντικά και αγγίζουν μεγάλα θέματα, τα οποία έχουν απασχολήσει την πολιτεία και το Κοινοβούλιο και πολλές απ' αυτές τις απόψεις έχουν καταγραφεί στην κοινωνία, τι θα ήθελα εγώ από τη νέα γενιά; Εγώ θα ήθελα να ακούει λιγότερο τα ΜΜΕ, θα ήθελα να παίρνει τη γνώση από τους δασκάλους της, αλλά όχι απαραίτητα να συνομολογεί στις απόψεις, να ακούει τους πολιτικούς, αλλά να τους ακούει κριτικά και κυρίως να καταθέτει, κάτι πολύ σημαντικό, τη βιωματική της εμπειρία. Αυτό είναι, ίσως, το μείζον και θα βοηθούσε στην ανάπτυξη πραγματικού διαλόγου σε όλα τα επίπεδα της κοινωνίας.

Εγώ από τη μεριά μου θα ήθελα να σας ευχηθώ η σύντομη παραμονή σας στο Ελληνικό Κοινοβούλιο να είναι όσο πιο γόνιμη γίνεται και να αποκομίσετε απ' αυτό το διήμερο ότι περισσότερο μπορείτε από τη συμμετοχή σας στην κοινοβουλευτική διαδικασία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αναστασία Κοροβέση από τη Β' Αθήνας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΚΟΡΟΒΕΣΗ (Β' Αθηνών): Προσωπικά, θα ήθελα να προσθέσω κάτι σχετικά με το θέμα των ατόμων με ειδικές ανάγκες. Ο καταλληλότερος τρόπος που θα μπορούσε η πολιτεία να βοηθήσει τα άτομα αυτά είναι να τα εντάξει στην παραγωγική διαδικασία. Ανεξάρτητα από την απόδοσή τους θα νιώσουν ότι είναι οργανικά μέλη αυτής της κοινωνίας, θα αποκτήσουν αυτοπεποίθηση, αισιοδοξία, ενώ θα απαλλαχθούν από κάποια συμπλέγματα μειονεξίας και κατωτερότητας από τα οποία διακατέχονται. Θα ανακουφιστούν οι ίδιοι και οι οικογένειές τους από το δυσβάσταχτο οικονομικό και ψυχολογικό βάρος, ενώ παράλληλα θα καταπολεμηθεί το απαράδεκτο, για μια πολιτισμένη κοινωνία, φαινόμενο της επαιτείας. Για την ομαλή ένταξη των ατόμων αυτών στην κοινωνία μεγάλη ανάγκη κρίνεται τόσο η ψυχολογική στήριξη, όσο και η περίθαλψη και, εφόσον δεν υπάρχουν τα μέσα για να ζήσουν, τροφή και στέγη σε κατάλληλα ιδρύματα. Συνάμα, θα πρέπει να οργανωθούν προγράμματα ενασχόλησης με την τέχνη και τον αθλητισμό, καθώς και προγράμματα που θα

φροντίζουν για τη μόρφωση και την επαγγελματική τους κατάρτιση.

Παράλληλα με τις δυνατότητες που έχει ο καθένας τους ξεχωριστά. Επιπρόσθετα, πάγιο αίτημά μας είναι να παρθούν μέτρα για τη διευκόλυνσή τους στην κυκλοφορία και ειδικά των τυφλών. Εν κατακλείδι, οι ειδικές ενημερωτικές τηλεοπτικές εκπομπές, για τους κωφάλαλους, θα συμβάλουν καθοριστικά στην ομαλή αποκατάστασή τους. Η ηθική και η υλική αίσθηση των ατόμων που στερούνται το πολυτιμότερο αγαθό που υπάρχει, την αρτιμέλεια και την υγεία, είναι έμπρακτο δείγμα κοινωνικής ευαισθησίας, ανθρωπιάς και υψηλού πολιτισμικού επιπέδου. Αυτό επιβεβαιώνεται άλλωστε από την εποχή της αρχαίας αθηναϊκής δημοκρατίας, όπως πληροφορούμαστε από το λόγο του Λυσία υπέρ του αδυνάτου. Σύμφωνα με τον Καβάφη, μάλιστα, σ' αυτό τον κόσμο που ολοένα στενεύει, όλοι θα πρέπει να αναζητήσουμε τον συνάνθρωπό μας, όπου και αν βρίσκεται ο τελευταίος.

Από τη σκοπιά μου, πιστεύω πως όλοι θα πρέπει να δώσουμε τέλος στη διανοητική μας ραθυμία, να αφυπνιστούμε και να αποκτήσουμε ανθρωπιστική και ουμανιστική συνείδηση, έτσι ώστε να απαλύνουμε με κάποιον τρόπο τον πόνο τους. Για το σκοπό αυτό, μάλιστα, επιβεβλημένη ανάγκη είναι να εκλείψει η αναντιστοιχία λόγων και έργων, η αμετροπέπεια, οι βερμπαλισμοί, καθώς και ο μηρυκασμός τετριμμένων ιδεών από όλους τους εμπλεκόμενους φορείς της πολιτείας και του κράτους.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Κοντά μας είναι και ο κ. Μπαμπινιώτης, ο Καθηγητής του Πανεπιστημίου και τέως Πρύτανης του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Κουγιουμτζόγλου από τη Β' Αθήνας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΟΓΛΟΥ (Β' Αθηνών): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι συνάδελφοι, με αφορμή τα πρόσφατα γεγονότα που σημειώθηκαν στον ποδοσφαιρικό αγώνα Ολυμπιακού – Παναθηναϊκού, δράττομαι της ευκαιρίας να θίξω το θέμα της βίας, ιδιαίτερα στα γήπεδα και στον αθλητισμό. Το διαχρονικό αυτό φαινόμενο που παρουσιάζει όξυνση ιδιαίτερα στην Ελλάδα, έχει αιτία, κυρίως, στην κλειστή ψυχολογία κάποιων ομάδων και την ετεροκατεύθυνση των οπαδών σε φαινόμενα φανατισμού και έξαρσης. Η βία στα γήπεδα, πλήγμα για τον αθλητισμό και τα ιδεώδη του, χρήζει άμεσης αντιμετώπισης. Όμως, μέτρα όπως το φακέλωμα ή η παρακολούθηση των οπαδών με κάμερες και άλλα τεχνολογικά μέσα κρίνονται, ίσως, υπερβολικά και αγγίζουν τα όρια της προσβολής της ανθρώπινης

προσωπικότητας. Συντονισμένες ενέργειες για την πρόληψη και καταστολή της βίας είναι αναγκαίες. Όμως, η ασφυκτική αστυνόμευση και η βία στη βία, μέτρα που λαμβάνονται προς το παρόν στην Ελλάδα, σίγουρα δε θα φέρουν τα επιθυμητά αποτελέσματα. Δηλαδή, την αντιμετώπιση του χουλιγκανισμού και την καλύτερη οργάνωση και διοίκηση των ποδοσφαιρικών συλλόγων.

Έχω την πεποίθηση πως η μόνη λύση στο θέμα είναι η εκπαίδευση. Η ολόπλευρη και ουσιαστική εκπαίδευση και παιδεία των νέων, καθώς και η καίρια πολιτική βούληση. Ίσως αλλάξουν έτσι μερικά μυαλά και συνειδήσεις. Θα φανεί περίεργο που ένα κορίτσι θίγει το θέμα της βίας στα γήπεδα, όμως, φαινόμενα που σημειώνονται σε αγώνες, ιδιαίτερα σε ποδοσφαιρικούς, με έχουν αποτρέψει, όχι λίγες φορές, από το να παρακολουθήσω αθλητικές δραστηριότητες που τόσο θα ήθελα. Φαντάζομαι ότι αρκετοί αντιμετωπίζουν το πρόβλημα αυτό, γι' αυτό είναι απαραίτητη η λήψη ουσιαστικών μέτρων, ώστε ο αθλητισμός και τα ιδεώδη του, που αποτελούν απαραίτητη συνιστώσα για την ψυχική, ηθική και σωματική τελείωση, να κινείται, πλέον, στα πλαίσια της ευγενούς άμιλλας και όχι σε ένα κλίμα ανταγωνισμού, βίας και φόβου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ειρήνη Καραμπου από τη Β΄ Πειραιά.

ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΡΑΜΠΟΥ (Β΄ Πειραιώς): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής και αγαπητοί συνάδελφοι, χαίρομαι ιδιαίτερα σήμερα που μας δίνεται η ευκαιρία να αναφερθούμε στα προβλήματα που καθημερινά αντιμετωπίζουμε και να εκφράσουμε τις σκέψεις μας παρατηρώντας τα κοινωνικά δρώμενα.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα κοινωνικό φαινόμενο, που μαστίζει την κοινωνία μας και που, δυστυχώς, αφορά άμεσα εμάς τους νέους, αφού σε λίγα χρόνια θα κληθούμε να το αντιμετωπίσουμε, την ανεργία. Δυστυχώς, τα επαγγελματικά πρότυπα που έχουν καθιερωθεί στην κοινωνία μας απαιτούν ανθρώπους με κοινωνική θέση, κύρος και πλήθος πτυχίων. Κυρίως, το τελευταίο, αφού αυτά θεωρούνται το μέσον για την κατάκτηση των άλλων δύο. Και, όμως, ούτε αυτά δεν μπορούν να μας εξασφαλίσουν έστω μια θέση εργασίας, που θα μας προσφέρει τα απαραίτητα για να ζήσουμε.

Τα αίτια είναι πολλά. Κατ' αρχήν, η έλλειψη κατάρτισης. Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να αναφέρω ότι το κράτος σταματάει τη μόρφωση μόλις πάρουμε το πτυχίο. Η τεχνολογία και η

κοινωνία εξελίσσονται και οι επιστήμονες μένουν σε όσα, ήδη, έχουν διδαχθεί. Δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν, δηλαδή, τις αλλαγές οι οποίες προκαλούνται στην κοινωνία μας.

Επίσης, θα ήθελα να αναφερθώ στην έλλειψη επαγγελματικού προσανατολισμού στα σχολεία. Το μάθημα αυτό, συγχωρήστε με γι' αυτό, αλλά είναι παραπεταμένο. Κανείς δεν του δίνει ιδιαίτερη σημασία, ενώ είναι αυτό που μας επηρεάζει άμεσα, αφού από αυτό μπορούμε να αποφασίσουμε τι ακριβώς θα ακολουθήσουμε αργότερα. Τελευταίο αίτιο που θεωρώ πολύ βασικό είναι η εξειδικευμένη γνώση. Δεν αρνούμαι τα θετικά της, αλλά θεωρώ ότι δημιουργεί επιστήμονες μονόπλευρους που δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν τις αλλαγές που επιβάλλονται στην κοινωνία μας.

Οι συνέπειες που θα αναφέρω είναι οι εξής: Μείωση της γραφειοκρατίας, όπως ανέφεραν και οι συνάδελφοί μου. Άνθρωποι με ειδικές ανάγκες είναι αυτοί που αντιμετωπίζουν πολύ συχνά αυτό το φαινόμενο και, δυστυχώς, δεν μπορεί να δοθεί λύση στα προβλήματά τους. Θα ήθελα να προτείνω να μειωθεί το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης, αφού οι νέοι είναι αυτοί που τους ανήκει η κοινωνία, η ζωή, αυτοί που θα συνεχίσουν την κοινωνία και, όμως, δεν τους δίνονται οι ευκαιρίες για να αποδείξουν την αξία τους.

Ο επίλογος δεν θα έχει σχέση με το θέμα στο οποίο αναφέρθηκα, αλλά με την παρουσία μας εδώ. Χαίρομαι ιδιαίτερα γιατί με την παρουσία μας εδώ αποδεικνύουμε ότι εμείς οι έφηβοι, που συχνά μας κατηγορούν για υλισμό, για αδιαφορία και ότι γενικότερα δεν συμμετέχουμε σε όσα διαδραματίζονται στην κοινωνία μας, είμαστε οι πρώτοι που αντιλαμβανόμαστε τα προβλήματα που υπάρχουν σε αυτήν και οι πρώτοι που τα λέμε. Αυτό φάνηκε και από τη συμμετοχή μας και από όσα είπαμε και φυσικά, αυτό είναι μια απάντηση σε εσάς τους μεγαλύτερους που μας κατηγορείτε, ότι δεν είμαστε αντάξιοι όσων μας έχετε προσφέρει μέχρι τώρα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελισάβετ Γκόρου από την Α' Αθήνας.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΓΚΟΡΟΥ (Α' Αθηνών): Εγώ δεν είχα προετοιμάσει κάτι, γιατί είχα σκεφθεί ότι δεν ήθελα να μιλήσω, αλλά αποφάσισα να μιλήσω. Ακούω συχνά ότι θα γίνει κάποια αλλαγή στην παιδεία, αλλά ξεκινώντας πάντα από το τέλος, δηλαδή, τις Σχολές. Αυτό με προβληματίζει. Γιατί να μην ξεκινήσουμε από τα σχολεία που για μένα, ειδικά τα δημόσια είναι πολύ χαμηλού επιπέδου. Δεν έχουν επαγγελματικό προσανατολισμό για μας, τα παιδιά

της Γ΄ Λυκείου. Νομίζω ότι αυτό θα ήταν πολύ σημαντικό, γιατί πηγαίνουμε σε κάποια Σχολή για ένα καλύτερο μέλλον για μας, για κάποια καλύτερα εφόδια. Δεν βλέπω να γίνεται κάτι και ο επαγγελματικός προσανατολισμός θα μας έδινε κάποιες επιλογές. Αυτό, πλέον, γίνεται μόνο από την παραπαιδεία. Στα φροντιστήρια νομίζω ότι ενδιαφέρονται περισσότερο για μας. Για παράδειγμα, στο φροντιστήριό μου βλέπω ότι θα μας διδάξουν επαγγελματικό προσανατολισμό, με υπολογιστές, πολλές ερωτήσεις και από κει και πέρα θα μας προτείνουν κάποιες επιλογές. Στο σχολείο γιατί να μη γίνεται αυτό; Αυτό, ειλικρινά με εξοργίζει, γιατί ακούω συχνά ότι οι νέοι είναι αδιάφοροι, είναι ανώριμοι και ότι μας ενδιαφέρουν άλλα πράγματα εκτός από το σχολείο. Μήπως, όμως, αυτό έχει περάσει μέσα από τους μεγαλύτερους και μέσα από την αδιαφορία που βλέπουμε να υπάρχει; Μήπως μέσα από τα ατυχήματα, την ανεργία, τα ναρκωτικά που βλέπουμε, έχουμε μια αβεβαιότητα για το μέλλον μας και μια ανασφάλεια; Βλέπω να μας κατηγορούν πολλές φορές χωρίς να έχουν αναρωτηθεί ποιος τελικά φταίει. Μπορεί να φταίμε και εμείς, αλλά μήπως φταίνει και οι μεγαλύτεροι που μας περνάνε αυτά τα πρότυπα και αυτές τις αντιλήψεις;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Γκαϊδατζή από το Νομό Ροδόπης.

ΜΑΡΙΑ ΓΚΑΪΔΑΤΖΗ (Νομός Ροδόπης): Αρχικά, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω γι' αυτή τη διοργάνωση και να αναφέρω κάποιες επιπλέον πληροφορίες και στοιχεία για ένα θέμα που θίχτηκε πιο πριν και αυτό είναι η ενδοοικογενειακή βία.

Η ενδοοικογενειακή βία είναι ένα κοινωνικό φαινόμενο που επεκτείνεται. Φαινόμενο παθογενές, που αποτελεί αιτία θανάτου ή και αναπηρίας για πολλές γυναίκες μεταξύ 16 έως 44 ετών. Η αστικοποίηση, η ανάγκη εισόδου της γυναίκας στην εργασία μετέβαλε τους ρόλους των δύο φύλων. Επέφερε, δε, αρνητικές επιδράσεις στη συναισθηματική και διανοητική εξέλιξη των παιδιών.

Πέρα από τα φαινόμενα της σωματικής βίας, παρατηρείται λεκτική και ηθική βία, η λεγόμενη αθέατη βία. Το ενδεχόμενο της ενδοοικογενειακής βίας υπήρξε ανέκαθεν, απλά τώρα γίνεται αντιληπτό ως κοινωνική φαινόμενο. Βασική αιτία επίδοσης του φαινομένου, αποτελεί η μειονεκτική θέση της γυναίκας και η αντίστοιχη αίσθηση ανωτερότητας των δραστών, κυρίως ανδρών. Το θέμα είναι, ποιος έχει την εξουσία σε μία ανδροκρατούμενη κοινωνία. Η επιβολή ισχύος δηλώνει την ανωτερότητα του φύλου. Όποιος έχει την εξουσία την χρησιμοποιεί σε

όφελός του.

Είναι γεγονός ότι και η γυναίκα όταν βρεθεί στην εξουσία, συμπεριφέρεται ανάλογα. Η βασική όμως αιτία, βρίσκεται στο οικονομικό υπόβαθρο. Στην διαχείριση των εισοδημάτων της οικογένειας. Αυτός που έχει την οικονομική δύναμη, είναι ο πιο ισχυρός. Στα πλαίσια της παραπάνω επιβολής, τα παιδιά ζουν τη βία μέσα από την επιβολή της δύναμης και αποτελούν τα θύματα της ψυχολογικής και σωματικής βίας. Τα παιδιά αντιμετωπίζουν τους δράστες βίας. Οι δράστες αυτοί δεν έχουν ένα συνηθισμένο προφίλ. Μπορεί να είναι σύζυγοι που κάνουν χρήση αλκοόλ ή ναρκωτικών, μπορεί να είναι άνεργοι, αλλά μπορεί και να προέρχονται από τα ψηλά εισοδηματικά στρώματα.

Όσον αφορά στη βία κατά των γυναικών, όχι μόνο των συζύγων αλλά και άλλων συγγενικών προσώπων, πεθερικών, αδελφών, παρατηρούνται τα εξής. Τα θύματα νοιώθουν ντροπή και δεν καταγγέλλουν τη βία. Νοιώθουν φόβο για την διάλυση της οικογένειας, κυρίως όταν δεν υπάρχουν οικονομικοί πόροι. Αγνοούν τα δικαιώματά τους γιατί δεν έχουν πού αλλού να πάνε. Στα πλαίσια αυτά, φτάνει να νομιμοποιείται η βία, αφού σταδιακά περνάει η εντύπωση στους δράστες και τα θύματα ότι έχουν δικαίωμα να το κάνουν.

Υπάρχει βέβαια ένα δικαιοκ πλαίσιο στήριξης των θυμάτων με το ν.3500/2006 για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας. Επιβάλλονται αυστηρότερες ποινές, επιβάλλονται περιοριστικά μέτρα, αναγνωρίζεται ο βιασμός μέσα στο γάμο, απαγορεύεται η χρήση σωματικής βίας κατά ανηλίκων ως μέσο σωφρονισμού. Ακόμα δάσκαλοι και καθηγητές θα πρέπει να ενημερώνουν τον Εισαγγελέα όταν διαπιστώνουν σωματική κακοποίηση των μαθητών.

Ο παραπάνω νόμος αποτελεί ένα πρώτο βήμα, ένα χρήσιμο εργαλείο στα χέρια μιας κακοποιημένης γυναίκας. Ωστόσο, κάποιες παρατηρήσεις μπορούν να γίνουν. Κάνει μόνο μία αναφορά για εκπαίδευση αστυνομικών και εισαγγελικών αρχών. Ακόμα δεν αντιμετωπίζει τις ελαφριές μορφές βίας, όπως η λεκτική βία. Δε βλέπετε πώς και με τι κονδύλια θα γίνει η εκπαίδευση των αστυνομικών. Επίσης, ένα θύμα θα πρέπει να μπορεί να εκπροσωπηθεί σε όλη τη διαδικαστική διαδικασία από μία μη κυβερνητική οργάνωση, ώστε να μην χρειάζεται να περάσει την ψυχοφθόρα διαδικασία της δίκης. Χρειάζεται να εξασφαλιστεί η υποστήριξη των θεμάτων στην πράξη. Να γνωρίζει το θύμα τι δικαιούται, από πού θα προέλθει η οικονομική βοήθεια και αν χρειαστεί νομική βοήθεια.

Θεωρείται απαραίτητος ο σχεδιασμός μακροπρόθεσμων πολιτικών ενίσχυσης της οικογένειας και τόνωση των αξιών της. Η βία σε οποιαδήποτε μορφή της για να αντιμετωπισθεί χρειάζεται κρατική επέμβαση. Η επέμβαση αυτή στο θεσμό της οικογένειας είναι ιδιαίτερα δύσκολη, διότι το πλέγμα των ενδοοικογενειακών σχέσεων είναι εξελίξιμο, ως προς την επιβολή ισχύος και ως προς τις ευρύτερες επιρροές και σχέσεις του με το υπόλοιπο θεσμικό, δικαιοακό σύστημα. Χρειάζεται κοινή πολιτική σεβασμού, προστασίας θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η βία είναι έγκλημα και έτσι πρέπει να αντιμετωπίζεται.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην αίθουσα ο Πρόεδρος της Βουλής, κ. Δημήτριος Σιούφας.)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Καλωσορίζουμε τον Πρόεδρο της Βουλής, κ. Σιούφα.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ευαγγελία Καμπέρη.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΜΠΕΡΗ (Β΄ Αθηνών): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να εκφράσω την ικανοποίησή μου για τη δυνατότητα που δίνετε σε όλους εμάς να εκθέσουμε τις απόψεις μας σχετικά με θέματα που προβληματίζουν και αφορούν τους νέους της ηλικίας μας. Έχοντας πλήρη επίγνωση της κοινωνικής κατάστασης της χώρας μας, θα ήθελα να θίξω το πρόβλημα της βίας και κατ' επέκταση της εγκληματικότητας. Η βία είναι κομμάτι της καθημερινότητάς μας. Βία όμως, δεν είναι μόνο ο πόλεμος και τα εγκλήματα. Υπάρχει και η λεκτική βία, την οποία όλοι μας αντιπροσωπεύουμε σε οποιοδήποτε κομμάτι της, ακόμα και οι πολιτικοί. Συχνά λογομαχούν χωρίς νόημα, ενώ θα έπρεπε να ενθαρρύνουν τη χρήση του σωστού διαλόγου για την επίλυση σοβαρών προβλημάτων, όπως η μάστιγα της ανεργίας, που οδηγεί σε ορισμένες περιπτώσεις το άτομο στην διάπραξη αξιόποινων ποινών. Αναπαράγοντας, λοιπόν, οι ίδιοι την βία μπορούμε να διαμαρτυρόμαστε για κάτι που εμείς οι ίδιοι ανεχόμαστε και συντηρούμε;

Η έξαρση και η αναπαραγωγή της εγκληματικότητας οφείλεται σαφώς στην κρίση που διέρχονται οι ηθικές αξίες. Εφόσον δεν δίδεται πλέον, η πρέπει βάρυτητα με αποτέλεσμα τον εκφυλισμό των προσωπικοτήτων μας. Το κλονισμένο πλέον σύστημα των αξιών, συμπληρώνει η αποξένωση των μεγάλων πόλεων. Οι κοινωνικές ανισότητες και η περιθωριοποίηση κοινωνικών ομάδων, όπως οι μετανάστες. Στα παραπάνω προστίθενται τα ΜΜΕ που πολλές φορές μας προτρέπουν προς αυτήν. Επιπρόσθετα, η οικογένεια θεωρείται

και αυτή υπεύθυνη καθώς δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις, που εξαιτίας του καταπιεστικού τρόπου συμπεριφοράς της ή στην αδιαφορία που δείχνει στα νέα της μέλη, τα ωθεί, άθελά της, προς την βία.

Αναρωτιέστε ακόμη όμως, αν τα παραπάνω ευθύνονται για τη βία. Και όμως, ο φαύλος κύκλος των αιτιών που προκαλούν βία ολοκληρώνεται με την ανεπάρκεια του συστήματος απονομής δικαιοσύνης, δηλαδή, το νόμο των δικαστών και το σωφρονιστικό σύστημα. Φυσικά μπορούμε να καταρρίψουμε τα κακώς κείμενα και να δημιουργήσουμε μία πιο ασφαλή κοινωνία. Πρωταρχικά, ο θεσμός της παιδείας θα πάψει να ασχολείται μόνο με την τεχνοκρατική κατάρτιση των νέων, συμβάλλοντας ταυτόχρονα στην ολόκληρη ανάπτυξη των προσωπικοτήτων.

Οι ψυχολόγοι και κοινωνικοί λειτουργοί πρέπει να στηρίζουν παιδιά που χρήζουν βοήθειας, εξαιτίας της ενδοοικογενειακής βίας που υφίστανται και όχι μόνο. Αρκεί όμως μόνο η παιδεία για να εξομαλυνθεί η κατάσταση βίας που δημιουργείται; Η απάντηση είναι όχι, αφού και η τέταρτη εξουσία, όπως πολλοί χαρακτηρίζουν τα ΜΜΕ, θα ήταν χρήσιμο να προβάλλουν το διάλογο ως μορφή επίλυσης των διαφορών και όχι την υπέρμετρη βία.

Η οικογένεια όμως, μπορεί να δώσει λύση στο πρόβλημα, ενώ παράλληλα ενημερώνεται για τα προβλήματα και τις ανησυχίες των νέων από τα κατάλληλα συμβουλευτικά κέντρα. Εξίσου σημαντικός τρόπος αντιμετώπισης είναι η καταπολέμηση της ανεργίας, αποτρέποντας τα άτομα από πράξεις όπως η κλοπή, συνοδευόμενη από την εξάλειψη των κοινωνικών ανισοτήτων. Και όμως, δεν φτάνουν μόνο τα παραπάνω εφόσον κρίνεται αναγκαία η αναδιάρθρωση και η αναπροσαρμογή του σωφρονιστικού συστήματος, η εντατική παρακολούθηση των δρώμενων της σύγχρονης πραγματικότητας και η προσαρμογή των νέων.

Θέλω να τονίσω την οξύτητα του προβλήματος και να εκφράσω την ελπίδα πως όλοι εμείς θα εργαστούμε αύριο για την επίλυση του προβλήματος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αμαλία Δρουζιώτου.

ΑΜΑΛΙΑ ΔΡΟΥΖΙΩΤΟΥ (Κύπρος): Αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να μιλήσω για την ευαισθησία της κοινής γνώμης για το κυπριακό ζήτημα και για τον ελληνισμό της Κύπρου γενικότερα. Την αφορμή για να μιλήσω για αυτό, μου την έδωσε ένα περιστατικό χθες. Κατά

την υποδοχή μας στη Βουλή ένας Έλληνας Έφηβος Βουλευτής με ρώτησε: «Τι σχέση έχει η Κύπρος με την Βουλή των Ελλήνων;». Ειλικρινά πάγωσα. Τι να πω; Πλημμύρισα από θυμό. Ήταν τόσο πολλά τα συναισθήματα εκείνη τη στιγμή. Ελπίζω να μη χρειάζεται καν, να αναφερθώ στην ελληνικότητα της Κύπρου από αρχαιοτάτων χρόνων. Πρέπει οπωσδήποτε να πούμε ότι, παρόμοια ερωτήματα μπορούν να τεθούν ανά πάσα στιγμή σε όλη την κοινή ελληνική γνώμη.

Ποιος φταίει; Η έλλειψη μόρφωσης; Εμείς εδώ στη Βουλή, τι μπορούμε να κάνουμε; Δεν ξέρω ειλικρινά. Πήρα τον λόγο σε αυτή την Επιτροπή, επειδή είναι Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων και αφού μιλήσαμε για μόρφωση, για media και κ.λπ., ενώ μπορούσε αυτό το θέμα να ενταχθεί σε οποιαδήποτε άλλη Επιτροπή. Όμως η ελληνική κοινή γνώμη, την οποία διαμορφώνουμε εμείς οι φορείς, εμείς οι Έλληνες, η νεολαία, η αυριανή κοινωνία, δεν γίνεται να μην γνωρίζουμε κάποια βασικά πράγματα.

Έχω ανάγκη, ως άτομο, ως Κύπρια και εκπροσωπώντας, ίσως, όλους τους νέους του Νησιού μου, να πω σε εσάς όλους τους Έλληνες Έφηβους Βουλευτές, που ζείτε στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό, ότι η Κύπρος έχει την ανάγκη, χρειάζεται την συμπαράστασή σας. Αν δεν έχουμε την Ελλάδα, που θα πάμε να σταθούμε ως Κύπρος;

Σας παρακαλώ, κάντε μια προσπάθεια και από μόνοι σας, αν δεν το επιτρέπει το σχολικό σύστημα, να μορφωθείτε, να μάθετε για το Νησί μας. Αξίζει πιστεύω. Ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ξεχάστε το χθεσινό περιστατικό. Η Ελλάδα αγκαλιάζει την Κύπρο και για αυτό σήμερα στη Βουλή των Ελλήνων έχουν κληθεί και Έφηβοι Βουλευτές από την Κύπρο.

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Βουλής, ο κ. Σιούφας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Καλή σας ημέρα. Το πρώτο που θέλω να επισημάνω είναι ότι δύο διακεκριμένοι συνάδελφοι, που έχουν την ευθύνη του Προεδρείου στην Επιτροπή σας, ο συνάδελφός μου ο κ. Μελάς και ο νέος συνάδελφος ο κ. Βορίδης, παρακολουθούν με προσοχή όσα λέτε.

Δεν είχα τη δυνατότητα να παρακολουθήσω τις σκέψεις σας, παρά μόνο δύο Έφηβων Βουλευτών. Μου δίνει την αφορμή - δεν θα έλεγα η δροσιά της σκέψης της Εφήβου Βουλευτού από την Κύπρο - να πω ότι, ένα τέτοιο ερώτημα από έναν Έφηβο Βουλευτή δεν πρέπει να την παραξενεύει και να το γενικεύει. Η Ελλάδα είναι Κύπρος και η Κύπρος είναι Ελλάδα. Με

πολλές θυσίες και από την Ελλάδα, για να είναι ελεύθερο και ενωμένο το Νησί, που βρίσκεται, ήδη, στην ευρωπαϊκή οικογένεια και από 1.1.2008 έχει και το κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα το ευρώ.

Βέβαια, δεν το είπα χθες τυχαία, όταν έλεγα ότι συμμετέχετε 20 Έφηβοι Βουλευτές όχι από την Κύπρο, αλλά από την Κύπρο μας. Μην το θεωρείτε ότι είναι κάτι που διακατέχει την παμπηφία των Ελλήνων, μπορεί να ήταν ένα ερώτημα περισσότερο τεχνικό παρά ουσιαστικό για να παρερμηνευτεί το ερώτημα, το οποίο σας έγινε.

Εκφράστε ελεύθερα τις απόψεις σας, πείτε αυτό που νιώθετε για τα προβλήματα που έχετε στο σχολείο, τα προβλήματα που διαπιστώνετε στη κοινωνία, τις κοινωνικές πτυχές που πιστεύετε ότι πρέπει να αλλάξουν. Χρησιμοποιείστε ανατρεπτικό λόγο, όχι ξύλινες κουβέντες. Μιλήστε όπως βγαίνει από την ψυχή σας και για να περάσει μεταξύ σας αυτή η αντίληψη, αυτός ο πολιτισμός, αλλά και κυρίως, για να μπορέσουμε, εμείς οι ωριμότεροι στην ηλικία, να δούμε, πώς με την προτροπή την δικιά σας και που από αύριο έχετε και το δικαίωμα με τη συμπλήρωση των 18 ετών να ψηφίζετε και συνεπώς, να διαμορφώνετε τα πράγματα αυτά, τα οποία ζητάτε τώρα να αλλάξουν ως κακώς κείμενα. Να δημιουργήσετε μια καλύτερη κοινωνία από αυτή, την οποία εμείς έχουμε διαμορφώσει και σας παραδίδουμε. Όχι απλά μια καλύτερη, αλλά μια πιο καλύτερη κοινωνία και αυτό γίνεται πάντοτε με τη συμμετοχή στα κοινά.

Να έχετε υπόψη σας ότι μια από τις 3 σημαντικότερες ομιλίες που έχουν γίνει στο ανθρώπινο γένος είναι και ο Επιτάφιος του Περικλέους. Οι άλλες δύο σημαντικές ομιλίες, που προσδιορίζουν την ιστορία της ανθρωπότητας, είναι η επί του όρους Ομιλία του Χριστού και η ομιλία του Λίνκολν στο Γκέτεμποργκ, στον εμφύλιο πόλεμο στην Αμερική. Στον Επιτάφιο του Περικλέους, υπάρχει μια αποστροφή, η οποία λέει «τον μη μετέχοντα των κοινών ουκ απράγμονα, αλλά αχρείον ονομάζομε». Στην νεοελληνική, στην καθομιλούμενη τη δικιά μας, θα λέγαμε «κάποιος που δεν τον απασχολούν όσα τον αφορούν και γίνονται γύρω του, είναι άχρηστος πολίτης». Θα ήθελα να πω με αυτό, ότι όσο πιο ενεργά συμμετέχει κανείς στα δημόσια πράγματα τόσο καλύτερα γίνονται τα δημόσια πράγματα. Καλή συνέχεια.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τον κ. Πρόεδρο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής, Χρήστος Καραβασίλης, από τη Β' Αθηνών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΒΑΣΙΛΗΣ (Β΄ Αθηνών): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι Βουλευτές, καταρχάς, θα ήθελα να εκφράσω την βαθύτατη θλίψη μου του νέου οπαδού στα επεισόδια της Αρτέμιδος τις προηγούμενες ημέρες. Κατά τη γνώμη μου, ο νέος οπαδός χάθηκε άδοξα για μια βία που καλλιεργείται τόσο μέσα στον αγωνιστικό χώρο όσο και έξω από αυτόν για ανούσια αίτια, όπως είναι η εκδίκηση για την ήττα της ομάδας που υποστηρίζουν κάποια άτομα.

Τα βαθύτερα αίτια που ωθούν τους νέους σε τόσο ακραίες εκδηλώσεις μίσους είναι πολύ πιο σύνθετα. Κατά καιρούς, έχουν ακουστεί διάφορες υποθέσεις για παράγκες, εξυπηρέτηση συμφερόντων, δωροδοκίες διαιτητών, δηλαδή στημένα παιχνίδια, τα οποία μπορούν μεν να προκαλέσουν την οργή των οπαδών, ωστόσο δεν είναι αυτά τα οποία οφείλονται για την κατάσταση που παρουσιάζει σήμερα ο αθλητισμός στη χώρα μας. Η εικόνα του αποτελεί μια αποτύπωση της γενικότερης σαθρής εικόνας της κοινωνίας μας, όπως αυτή φαίνεται μέσα από τους βασικούς φορείς κοινωνικοποίησης των ατόμων.

Η παιδεία δεν συντελεί πια στην δημιουργία ολοκληρωμένων ατόμων. Περιορίζεται μόνο στην άκριτη αποστήθιση γνώσεων, όπως το ζούμε καθημερινά εμείς μέσα από τα σχολεία μας.

Τα ΜΜΕ και κυρίως ο αθλητικός τύπος και οι τηλεοπτικές εκπομπές αθλητικού περιεχομένου ευνοούν αυτή την εκδήλωση και την έκρηξη μίσους μεταξύ των οπαδών αντιμαχόμενων ομάδων, κυρίως, μέσω πομπωδών τίτλων στις παραμονές διαφόρων ντέρμπι, δηλαδή, κρίσιμων αγώνων.

Παρατηρείται, επίσης, μια αδυναμία των πολιτειακών παραγόντων για οριστική επίλυση αυτού του προβλήματος με την λήψη κάποιων κατάλληλων μέτρων. Είναι μέτρα ανάλογα με αυτά που πάρθηκαν από προηγμένες χώρες της δύσης, όπως είναι η Αγγλία, εκεί, ειδικότερα μετά τα επεισόδια στο Sunfield Stadium, το 1989. Χρειάζεται θάρρος και θράσος από τη δική σας πλευρά, ώστε να απαλλαγούν τα γήπεδα μας από παρόμοια βίαια επεισόδια. Θεωρώ, ότι υπάρχουν ανάμεσα σας προσωπικότητες, οι οποίες μπορούν να προβούν σε μέτρα για την μεταρρύθμιση της παιδείας μας και την ουσιαστική εκμάθηση και διδασκαλία του μαθήματος φυσικής αγωγής και άλλων παραπλήσιων με τον αθλητισμό μαθημάτων. Όλα αυτά θα διδάξουν σε εμάς και στις μελλοντικές γενεές ιδανικά που αναπτύχθηκαν σε αυτή τη χώρα, πριν από πολλά χρόνια, όπως είναι η ευγενής άμιλλα. Σήμερα, δείχνουν να έχουν εγκαταλειφτεί ή το λιγότερο ξεχαστεί.

Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω για να ευοδωθούν οι όποιες δικές σας ενέργειες χρειάζεται και η δική μας σύμπραξη σε αυτές τις προσπάθειες. Οι περισσότεροι από εμάς πηγαίνουμε στα γήπεδα και ζούμε την ένταση των οπαδών. Προσωπικά, έχω πάει στο γήπεδο πολλές φορές και καταλαβαίνω ότι στον πυρετό του αγώνα, στις φάσεις, στα γκολ παύεις να λειτουργείς ως άτομο αλλά λειτουργείς ως μέλος ενός συνόλου, δηλαδή, «μαζοποιήσε» με αποτέλεσμα να παρασύρεσαι. Αυτό γίνεται τόσο γλυκά, που δεν μπορείς να το καταλάβεις. Δυστυχώς, εμείς οφείλουμε να αντιμετωπίσουμε αυτή τη μαζοποίηση, χωρίς την απαραίτητη προετοιμασία. Πιστεύω, όμως, ότι δεν φτάνει μόνο η καταδίκηση των γεγονότων, η αποστροφή μας προς αυτά και η ενεργή συμμετοχή μας σε οποιοσδήποτε οργανισμούς ή μηχανισμούς του κράτους, οι οποίοι μπορούν να αντιμετωπίσουν ανάλογα περιστατικά.

Θεωρώ, ότι στην πατρίδα των Ολυμπιακών Αγώνων τέτοιες ενέργειες βίας και μίσους δεν έχουν θέση. Οφείλουμε όλοι μαζί να αγωνιστούμε από κοινού για την εξάλειψη τους.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τον κ. Καραβασίλη για την παρέμβαση του.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής, κ. Κοροβέσιος από το Νομό Καστοριάς.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΟΡΟΒΕΤΣΙΟΣ (Νομός Καστοριάς): Κύριε Πρόεδρε, δεν έχω και εγώ ετοιμάσει ομιλία. Απλώς, θα ήθελα να σχολιάσω, ότι η Ελλάδα, προσπαθούσε πάντα να αναπτύσσεται κάνοντας βήματα προς τα εμπρός, χωρίς όμως, να έχει την σωστή υποδομή και το κατάλληλο υπόβαθρο, για να μπορεί να στηρίξει αυτή την πρόοδο και την ευημερία. Θέλω να πω, ότι σε βασικούς τομείς της κοινωνίας, όπως είναι η εκπαίδευση ή η εργασία δεν γίνονται τα σωστά βήματα. Έχουμε καταστεί πλέον ενεργειακός κόμβος με τον αγωγό Μπουργκάς – Αλεξανδρούπολη. Ναι, είναι ένα σημαντικό βήμα. Η Ελλάδα πλέον λέμε ότι εκσυγχρονίζεται. Πως, όμως, να εκσυγχρονιστεί, όταν η επαρχία της Ηπείρου θεωρείται η φτωχότερη της Ευρώπης των 15; Δεν έχουν γίνει σημαντικά βήματα για την ανάπτυξη αυτού του τόπου. Πως μπορούμε να αναπτυχθούμε, όταν η Δυτική Μακεδονία έχει τον υψηλότερο δείκτη ανεργίας στην Ευρώπη; Επειδή είμαι από την περιοχή αυτή, το βιώνω καθημερινά ότι άνθρωποι δεν έχουν δικαίωμα στην εργασία, που αποτελεί ίσως το βασικότερο δικαίωμα ενός ανθρώπου και τη βασικότερη προϋπόθεση, για να μπορέσει αυτή η χώρα να προοδεύσει.

Θεωρώ ότι μπορούμε να βασιστούμε στις δυνάμεις μας και να μην ψάχνουμε συστήματα ξένων κρατών ακόμα και αν έχουν εφαρμοστεί με επιτυχία στα κράτη τους, γιατί όντως

ανταποκρίνονται στη νοοτροπία του δικού τους λαού. Ακόμα και στην εκπαίδευση σκεφτόμαστε να εφαρμόσουμε πρόσωπα, τα οποία δεν ταιριάζουν στην νοοτροπία του Έλληνα μαθητή. Δεν είναι δυνατόν ένας Έλληνας μαθητής να έχει τον ίδιο τρόπο σκέψης με έναν Ευρωπαίο. Πρόσφατα, άκουγα από τα ΜΜΕ, ότι σκέπτονται να κάνουν πάλι αλλαγή του συστήματος και να προωθήσουν το σουηδικό σύστημα. Πώς είναι δυνατόν ένας μαθητής της Μεσογείου να έχει τον ίδιο τρόπο σκέψης με ένα σκανδιναβό μαθητή;

Όταν, λοιπόν, βασιζόμαστε στις δυνάμεις και κάνουμε ενέργειες που μπορούν να βοηθήσουν το κράτος και οι οποίες ανταποκρίνονται στις ικανότητες μας, βαδίζουμε και μπροστά και σταθερά και σίγουρα θα μπορέσουμε να βοηθήσουμε πρώτα την Ελλάδα να φτάσει στο ρόλο του ρυθμιστή και βεβαίως, την ανθρωπότητα να φτάσει σε ένα υψηλότερο επίπεδο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής, κ. Δρακάκης από το Νομό Χανίων.

ΜΙΝΩΣ ΔΡΑΚΑΚΗΣ (Νομός Χανίων): Αξιότιμε κ. Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι, κάθε μέρα, ακούμε από τα ΜΜΕ συγερρά εγκλήματα που λαμβάνουν χώρα γύρω μας. Όλα αυτά δεν είναι παρά ένα μικρό μέρος όλων αυτών που συμβαίνουν. Αρκεί, απλώς, να κοιτάξουμε σχετικές στατιστικές, για να καταλάβουμε το μέγεθος της αύξησης της εγκληματικότητας, στη χώρα μας, ανά δεκαετίες. Αν και μπορούν να ληφθούν πολλά μέτρα για την πρόληψη δημιουργίας εγκληματιών, θα ήθελα να αναφερθώ στα άτομα που έχουν, ήδη, εγκληματήσει και βρίσκονται τώρα υπό κράτηση σε κάποιο σωφρονιστικό ίδρυμα της χώρας μας. Αν κάποιοι πρέπει να φροντίσουν για αυτούς, είμαστε εμείς. Για να μπορέσουμε να το κάνουμε αυτό, πρέπει κυρίως, να αλλάξουμε το υπάρχον σωφρονιστικό σύστημα σε ένα σύγχρονο σύστημα, που θα ταιριάζει στο προφίλ των Ελλήνων εγκληματιών.

Αν μελετήσουμε τις στατιστικές της Ελληνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, θα παρατηρήσουμε ότι τα εγκλήματα σε βάρος ατόμων είτε έχουν μειωθεί είτε έχουν πολύ μικρή αύξηση.

Χαρακτηριστικά αναφέρω ότι περιστατικά δολοφονίας και τραυματισμού πολίτη. Αυτά παρουσιάζουν μείωση της τάξης του 30% και αυτά της κλοπής αύξηση 1%. Άρα, μας είναι εύκολο να συμπεράνουμε ότι τα εγκλήματα στην Ελλάδα δεν έχουν πλέον στο στόχαστρο τον ιδιώτη, αλλά το κράτος, όπως χαρακτηριστικά δείχνει η κατακόρυφη αύξηση των φαινομένων

της φοροδιαφυγής, της απάτης κατά του δημοσίου και της παραχάραξης.

Έχοντας αναφέρει τα παραπάνω, θα ήταν συνετό να προτείνει κανείς μία αλλαγή. Νομίζω ότι όλοι σ' αυτή την Αίθουσα καταλαβαίνουμε ότι δεν έχουμε τα επιθυμητά αποτελέσματα από το σύστημα, διότι, αν μη τι άλλο, δεν θα υπήρχαν φαινόμενα εγκλημάτων από πρώην φυλακισμένους, τα οποία σήμερα είναι καθημερινό φαινόμενο. Μία πρώτη αλλαγή, η οποία είναι πραγματοποιήσιμη, είναι σχετική με το προσωπικό. Πολλοί σωφρονιστικοί υπάλληλοι, ειδικά εκείνοι που βρίσκονται σε ιδρύματα υψίστης ασφαλείας, στα οποία βρίσκονται άτομα που έχουν διαπράξει σοβαρά εγκλήματα, είναι και οι ίδιοι διεφθαρμένοι. Τα χρήματα τελικά στη φυλακή είναι μονάδες διαφθοράς. Αυτό το φαινόμενο μπορεί να αντιμετωπιστεί με συχνές μεταθέσεις, με πρόσληψη διοικητών με πανεπιστημιακή μόρφωση και με ανάλογες απολαβές. Αλλά και με προσεκτική επιλογή των ατόμων με σωστές διαδικασίες και όχι τυφλή πρόσληψη χρωματισμένων ατόμων.

Επίσης, για ένα νεαρό άτομο, το οποίο μπαίνει στη φυλακή, αυτή φαντάζει ένα πανεπιστήμιο ουσιαστικά της κοινωνίας και όχι μόνο. Με τις σωστές γνωριμίες ένα άτομο μπορεί να μάθει τα «κόλπα» του επαγγέλματος. Αυτός είναι ένας κύριος παράγοντας της αποτυχίας του υπάρχοντος συστήματος, που είναι δύσκολα αντιμετωπίσιμος. Μπορούμε τουλάχιστον να το περιορίσουμε, περιορίζοντας τις συναντήσεις των νέων κρατούμενων με τους παλιούς. Για παράδειγμα, ο προαυλισμός των παλιών κρατούμενων να γίνεται σε διαφορετική ώρα απ' αυτή των νέων.

Τέλος, για τον περιορισμό των φαινομένων εγκλημάτων από πρώην φυλακισμένους, πρέπει να γίνει πιο αισθητή η παρουσία ειδικών ψυχολόγων, οι οποίοι θα είναι υπερφορτισμένοι με την αλλαγή προς το καλύτερο της συμπεριφοράς των ατόμων, καθώς και η πιο συχνή παρουσία της οικογένειας των κρατούμενων με σωστή επικοινωνία μεταξύ τους, που ίσως τους μετατρέψει σε νομοταγείς πολίτες.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Εδώ στη Βουλή μπορεί κάποιος να τοποθετηθεί και για θέματα, τα οποία είναι εκτός των θεμάτων της Επιτροπής, όπως προηγουμένως άλλη Έφηβος Βουλευτής μίλησε για θέματα παιδείας και για τον επαγγελματικό προσανατολισμό. Η Βουλή ακούει όλους και όλα τα θέματα και από εκεί συνθέτει.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Γεωργία Κολοβού από το Νομό Τρικάλων

ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΟΛΟΒΟΥ (Νομός Τρικάλων): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα θέμα, που μπορώ να πω ότι όλοι μας στην Αίθουσα αυτή σκεπτόμαστε, προβληματιζόμαστε και αγωνιούμε και που αφορά την ανεργία ενός μεγάλου μέρους των νέων, αλλά και άλλων ανθρώπων που έχουν πολύ μεγάλη μόρφωση και δεν μπορούν να την αξιοποιήσουν κατάλληλα.

Η ανεργία παρουσιάζει μεγάλη έξαρση στην Ελλάδα. Αυτό είναι ένα δυσάρεστο θέμα και αποτελεί πρόβλημα. Πιστεύω προσωπικά ότι υπάρχουν τρόποι και μέσα για να το αντιμετωπίσουμε κατάλληλα. Προβληματίζομαι ιδιαίτερα, γιατί πιστεύω ότι η οδήγηση των νέων μέσω του σχολείου και μέσω του σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού, είναι εντελώς λανθασμένη, διότι οδηγούνται τα παιδιά σε λάθος κατευθύνσεις με προορισμό τα ήδη κορεσμένα επαγγέλματα. Αυτό είναι μεγάλο λάθος, διότι οι εισαγωγές στις μεγάλες πανεπιστημιακές σχολές και στα ΤΕΙ, δεν πρέπει να υφίσταται σε τόσο υψηλό βαθμό, διότι έτσι υποτιμούνται τα ήδη χειρονακτικά επαγγέλματα. Πιστεύω ότι οι νέοι και όλοι όσοι εκπροσωπούν την Ελλάδα, μπορούν να συμμετέχουν και σε άλλες εργασίες και να μην έχουν απλά την άποψη ότι μία καλή θέση σε πανεπιστημιακή σχολή, μπορεί να τους εξασφαλίσει το μέλλον τους. Όλοι γνωρίζουμε ότι πάρα πολλοί άνθρωποι που έχουν εισαχθεί σε πανεπιστημιακές σχολές, δεν έχουν τη δυνατότητα άμεσης επαγγελματικής αποκατάστασης, με αποτέλεσμα να ασχολούνται με άλλα κατώτερα επαγγέλματα που δεν αρμόζουν, αν θέλετε, στην δική τους μόρφωση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Θέλω να σας πω ότι άλλο είναι η πανεπιστημιακή μόρφωση και άλλο η επαγγελματική αποκατάσταση. Σας το λέω αυτό, διότι σήμερα υπάρχουν άτομα, τα οποία έχουν τελειώσει πανεπιστήμιο και σοβαρές σχολές του πανεπιστημίου κι όμως δυσκολεύονται στην επαγγελματική τους αποκατάσταση. Ενώ, υπάρχουν άλλες σχολές, που μόλις τελειώσει κάποιος έχει σχεδόν αμέσως επαγγελματική αποκατάσταση. Σήμερα στην αγορά εργασίας βρίσκουν εύκολα εργασία οι φαρμακοποιοί, οι δάσκαλοι, οι νοσηλεύτριες ή νοσηλευτές πανεπιστημιακής εκπαίδευσης ή ΤΕΙ, ενώ οι γιατροί δυσκολεύονται πολύ. Πιστεύω κι εγώ ότι αυτή η ενημέρωση, πρέπει να γίνεται στα σχολεία. Να γίνεται επαγγελματικός προσανατολισμός και από κει και πέρα ο καθένας να αποφασίζει πού θα οδηγήσει τον εαυτό του.

Το λόγο έχει η Εισηγήτρια Έφηβος Βουλευτής Ελένη Λευκοπούλου από το Νομό

Δράμας.

ΕΛΕΝΗ ΛΕΥΚΟΠΟΥΛΟΥ (Εισηγήτρια – Νομός Δράμας): Ως Εισηγήτρια μίλησα για τη δωρεά οργάνων, που είναι ένα πάρα πολύ σημαντικό κοινωνικό πρόβλημα, αλλά θα ήθελα να μιλήσω και για το ρατσισμό. Ο ρατσισμός είναι το φαινόμενο που καταστρέφει, χαρακώνει και αφανίζει την ομορφιά της διαφορετικότητας. Ομορφιά που φαίνεται παντού. Διαφορετικότητα που φαίνεται παντού, σε όλα τα επίπεδα, στο φύλο, στην εμφάνιση, στην καταγωγή, στην προφορά, στο χρώμα, στην οικονομική άνεση, στη διαφορετική άποψη.

Αυτή τη στιγμή μπορεί να αντιμετωπιστώ για ρατσισμό για την άποψή μου. Αυτό θα μου στερήσει το δικαίωμα να πω αυτό και όλα που θέλω να πω. Πιστεύουμε, ακούγοντας τους Έφηβους Βουλευτές, πως όλες οι απόψεις είναι παρόμοιες. Όμως, είναι τόσο μα τόσο διαφορετικές, που δεν μπορούμε να το κατανοήσουμε. Γνωρίζουμε μέσω της παγκοσμιοποίησης ότι ο κόσμος μας φαίνεται όλο και μικρότερος. Γίνεται μια στάλα που κάθε μπόριό της είναι διαφορετικό.

Πώς είναι δυνατόν να είμαστε τόσο στενόμυαλοι; Στη «Βουλή των Εφήβων» είμαστε εκπρόσωποι της νεολαίας. Πρέπει, λοιπόν, να την οδηγήσουμε σε έναν δρόμο που είναι ανοικτός και καθαρός, μακριά από ρατσισμό και κοντά στην αποδοχή της διαφορετικότητας. Ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Χρίστος Καρπής από την Κύπρο.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΡΠΗΣ (Κύπρος): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να αναφερθώ στην αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης. Παρόλο που εκπροσωπούμε τη νεολαία, είναι αλήθεια ότι η αύξηση αυτού του ορίου δεν θα μας ωφελήσει. Τα χρήματα του κράτους θα ξοδευτούν για τις συντάξεις των συνταξιούχων πιο γρήγορα και δεν θα έχουμε εμείς σαν μεταγενέστεροι, χρήματα για να ξοδέψουμε σε άλλους τομείς, όπως είναι η εκπαίδευση, η υγεία, η οικονομία, η παροχή υπηρεσιών υγείας κ.λπ..

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Χριστίνα Καροφυλλάκη από το Νομό Ευβοίας.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΑΡΟΦΥΛΛΑΚΗ (Νομός Ευβοίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής, η αλήθεια είναι ότι δεν είχα προετοιμάσει κάτι για σήμερα, όμως, η διαδικασία με συνεπήρε και σκέφθηκα να τοποθετηθώ πάνω στο πρόβλημα των ναρκωτικών. Το

πρόβλημα των ναρκωτικών, είναι γνωστό σε όλους και χωρίς να γίνω κουραστική θα ήθελα να θίξω την αντιμετώπιση των χρηστών που οι περισσότεροι είναι έφηβοι νέοι. Παρόλο που πολλοί λένε, ότι οι νέοι αποτελούν το μέλλον της χώρας, δεν διστάζουν στους νέους χρήστες να επιβάλουν αυστηρές ποινές και βέβαια, αυτό δεν αποτελεί λύση. Η λύση είναι η ψυχολογική υποστήριξη του νέου χρήστη, η επιβολή αυστηρών ποινών στους εμπόρους, η ενημέρωση, η ανθρωπιστική παιδεία και γενικότερα, λύση αποτελεί και η ευαισθησία. Πρέπει να καταλάβουμε το πρόβλημα και να αντιληφθούμε το μέγεθός του. Δεν λέω ότι φταίνε μόνο οι άλλοι, αλλά και οι ίδιοι οι χρήστες. Πρέπει να υπάρχει υπευθυνότητα. Θα ήθελα να τονίσω ότι δεν πρόκειται για αλήτες, όπως πολλοί πιστεύουν, αλλά πρόκειται για άτομα με αδυναμία χαρακτήρα. Κατάγομαι από τη Χαλκίδα και το πρόβλημα των ναρκωτικών σε όλο το νομό είναι πολύ μεγάλο. Απαιτώ να ληφθούν κάποια μέτρα και ως έφηβη, με όνειρα για τη ζωή, δεν ανέχομαι να βλέπω αυτή την κατάσταση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, χαίρομαι που ακούω από ένα νέο άτομο να δίνει στο πρόβλημα αυτό τη διάσταση που πραγματικά υπάρχει σήμερα και ότι πρέπει όλοι μας να το συνειδητοποιήσουμε και να λειτουργήσουμε στην κατεύθυνση της μείωσής του.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ιωάννα Κουφοπούλου από την Α΄ Αθηνών.

ΙΩΑΝΝΑ ΚΟΥΦΟΠΟΥΛΟΥ (Α΄ Αθηνών): Κύριε Πρόεδρε, ακούστηκαν πολλά θέματα, αλλά ένα είναι κοινό, ότι πλέον, δεν ζητάμε, αλλά απαιτούμε ένα καλύτερο μέλλον. Όλοι οι φορείς πρέπει να αρχίσουν να νοιάζονται πραγματικά και ξεκινάμε από τη βάση για να φτιάξουμε ένα καλό οικοδόμημα. Δεν περιμένουμε πλέον, κάποιους άλλους, αλλά θέλουμε, πραγματικά, να βοηθήσουμε, όχι μόνο σε έναν τομέα, αλλά σε όλους. Ακούστηκαν πολλοί τομείς, όπως ναρκωτικά, οικογένεια, παιδεία, υγεία κ.α.. Πραγματικά, θέλουμε να αλλάξουν όλα αυτά και μέσα στους λόγους μας υπήρχαν κάποιες λύσεις. Θέλουμε να τις μελετήσετε και πραγματικά να δείτε, αυτά που οι νέοι θέλουν και βλέπουν με τα μικρά τους μάτια. Αυτό που μας χαρακτηρίζει είναι η ειλικρίνεια και δεν φοβόμαστε να εκφράσουμε τη γνώμη μας. Δεν φοβόμαστε τις συνέπειες που θα επακολουθήσουν και γι' αυτό, είμαστε μπροστά σας αυτή τη στιγμή και σας εκφράζουμε τη γνώμη μας για ένα καλύτερο μέλλον.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα να τονίσω ότι η έκφραση της γνώμης, είναι προς θετική κατεύθυνση και δεν πρέπει

να φοβάστε να την εκφράζετε, όταν μάλιστα, είναι και σωστή.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Εριόνα Ίμπρο από την Α΄ Αθηνών.

ΕΡΙΟΝΑ ΙΜΠΡΟ (Α΄ Αθηνών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να αναφερθώ, κυρίως, στα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε σήμερα. Θεωρώ, ότι σήμερα οι νέοι είναι παρεξηγημένη γενιά, διότι πολλοί μας θεωρούν ότι είμαστε αδιάφοροι προς τα κοινά και σε ό,τι συμβαίνει στην κοινωνία. Κανένας δεν σκέφθηκε ότι αντιμετωπίζουμε πολλά προβλήματα στην εκπαίδευση, στην έλλειψη υποδομών στα σχολικά κτίρια και στο ρατσισμό, που ίσως, κάποιος νιώθουμε, για κάποιους λόγους.

Τέλος, με την παρούσα διαδικασία, θα ήθελα να ακουστεί η γνώμη μας και να ληφθεί υπόψη για να γίνει κάτι σημαντικότερο και για τις υπόλοιπες γενιές. Η εκπαίδευση, νομίζω, ότι είναι το πιο σημαντικό θέμα, το οποίο πρέπει να τονιστεί και πάνω απ' όλα, πρέπει να υπάρχει στην εκπαίδευση καθολικότητα και ανθρωπιστική παιδεία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελισάβετ Γκόρου από την Α΄ Αθηνών.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΓΚΟΡΟΥ (Α΄ Αθηνών): Κύριε Πρόεδρε, ακούστηκαν πολλά θέματα και νομίζω, ότι οι συνάδελφοί μου με έχουν καλύψει. Όμως, θέλω να αναφέρω και δύο άλλα θέματα, τα οποία, νομίζω, είναι ξεχασμένα. Για παράδειγμα, δεν άκουσα κανέναν να μιλάει για την τρίτη ηλικία. Πιστεύω, ότι και οι ίδιοι αισθάνονται λίγο ξεχασμένοι. Πρέπει να έχουν μια καλύτερη περίθαλψη και από εμάς περισσότερη προσοχή.

Άλλο ένα θέμα που ήθελα να θίξω είναι ο εθελοντισμός και πρέπει το κράτος να λάβει κάποια μέτρα, όπως είναι η ενημέρωση. Με την ενημέρωση στους Ολυμπιακούς Αγώνες, είδαμε πάρα πολλούς να θέλουν να βοηθήσουν και αναρωτιέμαι, γιατί κάτι αντίστοιχο να μη γίνεται και για άλλα θέματα, όπως και στις πυρκαγιές που μπορούσε να υπάρχει ο εθελοντισμός.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το κράτος δε μπορεί να επιβάλλει τον εθελοντισμό. Απλώς, πρέπει να γίνει ενημέρωση της κοινωνίας και από εκεί πέρα ο καθένας θα εκφράσει τον εσωτερικό του κόσμο, την ψυχική του διάθεση και θα προσφέρει, όπου μπορεί να προσφέρει για το καλό της κοινωνίας.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Κωνσταντινίδη από το Νομό Κορινθίας.

ΜΑΡΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ (Νομός Κορινθίας): Θα ήθελα να παρατηρήσω ότι τα

προβλήματα, που έθιξαν οι Έφηβοι Βουλευτές δεν δημιουργήθηκαν σήμερα, αλλά προϋπήρχαν. Είναι εμφανές ότι το μόνο που γίνεται είναι να μένουμε σε συζητήσεις, ωστόσο χρόνο με το χρόνο τα προβλήματα αυξάνονται. Δεν σας προβληματίζει το γεγονός ότι τα θέματα, τα οποία θίχτηκαν σήμερα τα έχετε ξανακούσει από παλαιότερες Συνόδους Εφήβων;

Θα ήθελα να σας κάνω μια ερώτηση. Θα εκπλαγείτε, εάν στην επόμενη Σύνοδο ακούσετε τα ίδια προβλήματα;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Δε θα εκπλαγούμε. Τα προβλήματα της κοινωνίας είναι πολλά. Πρέπει η υπεύθυνη κοινωνία να προσπαθεί να επιλύει τα προβλήματα και αυτό κάνουμε. Δεν υπάρχουν «μαγικά κουμπιά», που μπορούν να τα πατήσουν οι υπεύθυνοι και όλα να λυθούν. Χρειάζεται προσπάθεια, χρειάζεται συμμετοχή του υπεύθυνου κράτους, αλλά και του κάθε πολίτη. Χαίρομαι που εσείς κινείστε προς αυτή την κατεύθυνση. Δηλαδή, και επισημαίνετε τα προβλήματα και θέλετε να λυθούν.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Επικρατείας Χρυσάνθη Γεωργαντά.

ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ (Επικρατείας): Η δική μου παρατήρηση έγκειται ως προς το ζήτημα, που έθεσε ο συνάδελφος Βουλευτής για το πρόβλημα της υπογεννητικότητας. Συγκεκριμένα, ανέφερε να παρακινήσουμε τους νέους, να κάνουν παιδιά, για να μη χαθεί το Έθνος. Εσείς, κύριε Πρόεδρε, είπατε ότι χαίρεστε γι' αυτήν την παρατήρηση και ότι ελπίζετε να κάνουμε εμείς παιδιά στο μέλλον, για να ξεπεραστεί το πρόβλημα.

Θεωρώ ότι είμαστε ώριμοι και προσγειωμένοι και γνωρίζουμε τα έξοδα και τις υποχρεώσεις που έχει μια οικογένεια. Αύριο μεθαύριο, όταν οι ίδιοι γίνουμε γονείς, είμαι σίγουρη ότι και εμείς θα περιοριστούμε στα ένα ή δύο παιδιά. Ελάχιστοι είναι αυτοί που θα γίνουν πολύτεκνοι.

Θα θέσω ένα ερώτημα: Δεν σας εκπλήσσει ότι τα νέα ζευγάρια θεωρούν ρίσκο το να γίνουν πολύτεκνοι, αφού κυριαρχεί η αβεβαιότητα, για το αν θα μπορέσουν να θρέψουν την ίδια τους την οικογένεια; Ο προβληματισμός είναι αποκλειστικά δικός σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Βεβαίως σήμερα, το επίπεδο ζωής που συνεχώς τα τελευταία χρόνια ανεβαίνει συμβάλλει στην υπογεννητικότητα. Η πολιτεία πρέπει να γνωρίζει ότι πρόσφατα ψήφισε και νόμο, που δίνει κάποια πλεονεκτήματα στις τρίτεκνες οικογένειες. Εμείς θέλουμε, ως υπεύθυνη πολιτεία να γεννιούνται περισσότερα παιδιά, για να διατηρηθεί το Ελληνικό Έθνος.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σοφία Λάζαρη από το Νομό Κεφαλληνίας.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΖΑΡΗ (Νομός Κεφαλληνίας): Θα ήθελα να αναφερθώ και εγώ στο δημογραφικό πρόβλημα. Συμφωνώ απόλυτα με την προηγούμενη Έφηβο Βουλευτή. Θεωρώ, δηλαδή, ότι δε μπορείς να ζητήσεις από ένα ζευγάρι να δημιουργήσει πολύτεκνη οικογένεια, όταν οι συνθήκες δεν είναι ευνοϊκές. Όταν πας να δουλέψεις σε μία ιδιωτική επιχείρηση και σε βάζουν να υπογράψεις συμβόλαιο ότι δε θα κάνεις οικογένεια στο άμεσο μέλλον, πώς είναι δυνατόν να αντιμετωπιστεί το δημογραφικό πρόβλημα; Επίσης, όταν δεν υπάρχουν επαρκείς παιδικοί σταθμοί για τις εργαζόμενες μητέρες, όταν τα έξοδα είναι τόσα πολλά και όταν η εκπαίδευση κάθε άλλο παρά δωρεάν είναι, πώς μπορεί μια οικογένεια να τα βγάλει πέρα;

Δε θεωρώ ότι είναι απόφαση του καθενός, αν θα δημιουργήσει μια πολύτεκνη οικογένεια ή όχι, αλλά είναι και θέμα συνθηκών της κοινωνίας. Αν θέλει η κοινωνία να αντιμετωπίσει αυτό το οξύ πρόβλημα θα πρέπει να λάβει ρεαλιστικά μέτρα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κίρα Γρηγοριάδου από την Α΄Αθηνών.

ΚΙΡΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ (Α΄Αθηνών): Θα ήθελα να μιλήσω για το εκπαιδευτικό σύστημα. Πολλές φορές όταν δεν είμαστε μέσα σε κάτι, δεν καταλαβαίνουμε και το πρόβλημα. Πολλοί έλεγαν ότι η Γ΄ Λυκείου είναι μια πολύ δύσκολη τάξη. Το πίστευα, αλλά δε μπορούσα να φανταστώ ότι θα ήταν τόσο δύσκολο.

Θα ήθελα να αναφέρω το πρόγραμμα, που έχουν όλα τα παιδιά σ' αυτή την ηλικία. Ξυπνάμε το πρωί, πάμε σχολείο, όμως ουσιαστικά δεν μπορούμε να προσέξουμε τα μαθήματα της γενικής παιδείας, όχι επειδή δε θέλουμε αλλά επειδή δεν προλαβαίνουμε. Δεν προλαβαίνουμε να ασχοληθούμε. Πηγαίνουμε σπίτι, τρώμε γρήγορα, γρήγορα να διαβάσουμε, να πάμε φροντιστήριο, να γυρίσουμε και να διαβάσουμε μέχρι μια – δύο το βράδυ. Μας επιβάλλουν να μάθουμε κάποια πράγματα απ' έξω. Στην τεχνολογική κατεύθυνση που είμαι εγώ, πρέπει να τα μάθεις απ' έξω και δε μπορείς να εκφράσεις την άποψή σου. Το μαθαίνεις παίρνεις 20, δεν το μαθαίνεις, απλά δεν γράφεις.

Επίσης, η έκθεση είναι τυποποιημένη. Είναι ένα δοκίμιο ή ένα άρθρο. Δεν μπορείς να εκφράσεις την άποψή σου για ένα κείμενο για το οποίο δε συμφωνείς. Πιστεύω ότι η παιδεία πρέπει να αλλάξει, για να έχουμε σε μια κοινωνία άνθιση και να προαχθεί ο πολιτισμός. Από εκεί θα πρέπει να αρχίσουμε και τα παιδιά που ζουν όλη αυτή την πραγματικότητα είναι πολύ

δύσκολο να ανταποκριθούν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαγδαληνή Γρίδου από το Νομό Μεσσηνίας.

ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΓΡΙΔΟΥ (Νομός Μεσσηνίας): Πριν έρθουμε εδώ, κάποιοι γνωστοί και φίλοι μου με ρώτησαν ποιο θέμα θα θίξω εδώ στη Βουλή. Όταν τους είπα ότι θα μιλήσω για την πόλη μου, μου είπαν «μα καλά για τους Γαργαλιάνους θα μιλήσεις; Ποιος τους ξέρει τους Γαργαλιάνους και τι τους νοιάζει;». Τους είπα ότι αν σκεφτόμαστε έτσι αυτό είναι στενάχωρο, διότι όλο το κέντρο βάρους έχει δοθεί στην Αθήνα και στον εξωραϊσμό αυτής. Έτσι, τα παιδιά που ζουν στις μικρές πόλεις δεν έχουν τη δυνατότητα να αναπτύξουν τις διάφορες δεξιότητες που έχουν.

Γι' αυτό θα ήθελα να ζητήσω να ασχοληθείτε περισσότερο με αυτές τις μικρές πόλεις. Βέβαια, δεν υπάρχουν μαγικά κουμπιά, όπως είπε ο κ. Πρόεδρος, όμως, θα ήταν καλό να δοθεί σε εμάς ένα έναυσμα. Πιστέψτε με θα υπάρξει συνέχεια, αν δοθεί αυτό το έναυσμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η τόνωση της περιφέρειας είναι ένα θέμα, που πραγματικά μας απασχολεί, διότι έτσι θα γίνει αποκέντρωση και θα ελαττωθεί ο πληθυσμός που υπάρχει στην Αττική. Γίνονται προσπάθειες από την υπεύθυνη πολιτεία και την Κυβέρνηση και από την Ε.Ε., ούτως ώστε να τονωθεί η περιφέρεια και να δώσουμε τη δυνατότητα στους νέους ανθρώπους, που εκεί μεγάλωσαν, να παραμείνουν στον τόπο τους.

Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, ολοκληρώθηκε η συζήτηση στην Επιτροπή μας. Εξαντλήθηκε ο κατάλογος των ομιλητών και θα προχωρήσουμε στη διαδικασία της ψηφοφορίας. Θα ψηφίσουμε πρώτα επί της αρχής τη Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής μας, που σημαίνει ότι δεχόμαστε το κείμενο της Σύνοψης αυτής ως μία βάση για τη συζήτηση των επιμέρους θεμάτων.

Ερωτώνται οι κύριοι Έφηβοι Βουλευτές: Γίνεται δεκτή, επί της αρχής, η Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, δηλαδή το κείμενο από σελίδα 16 ως σελίδα 22;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή, αποδέχονται επί της αρχής τη Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής μας, δηλαδή τη φιλοσοφία γενικότερα των θεμάτων που περιλαμβάνονται σ' αυτήν, να σηκώσουν το χέρι.

(Όλα τα μέλη της Επιτροπής σηκώνουν το χέρι)

Επομένως, η Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων γίνεται δεκτή, επί της αρχής, ομόφωνα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Εισερχόμαστε στην ψήφιση των επιμέρους κεφαλαίων.

1. «Ναρκωτικά»

Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)

Οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)

Προφανώς, σήκωσαν το χέρι όλοι.

Συνεπώς, το κεφάλαιο έγινε δεκτό, ομόφωνα.

2. «Ρατσισμός»

Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)

Οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)

Προφανώς, σήκωσαν το χέρι όλοι.

Συνεπώς, το κεφάλαιο έγινε δεκτό, ομόφωνα.

3. «Βία και Εγκληματικότητα»

Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)

Οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)

Προφανώς, σήκωσαν το χέρι όλοι.

Συνεπώς, το κεφάλαιο έγινε δεκτό, ομόφωνα.

4. «Άτομα με Ειδικές Ανάγκες»

Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)

Οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)

Προφανώς, σήκωσαν το χέρι όλοι.

Συνεπώς, το κεφάλαιο έγινε δεκτό, ομόφωνα.

5. «Ισότητα των Φύλων»

Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)

Οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)

Προφανώς, σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, το κεφάλαιο έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

6. «Ανεργία και Φτώχεια»

Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)

Οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)

Προφανώς, σήκωσαν το χέρι όλοι.

Συνεπώς, το κεφάλαιο έγινε δεκτό, ομόφωνα.

7. «Η θέση των νέων στην κοινωνία»

Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)

Οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)

Προφανώς, σήκωσαν το χέρι όλοι.

Συνεπώς, το κεφάλαιο έγινε δεκτό, ομόφωνα.

8. «Το δημογραφικό πρόβλημα»

Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)

Οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)

Προφανώς, σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, το κεφάλαιο έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

9. «Τοπικά προβλήματα»

Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)

Οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)

Προφανώς, σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, το κεφάλαιο έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

10. «Άλλα κοινωνικά προβλήματα (τρίτη ηλικία, παχυσαρκία, δωρεά οργάνων, υιοθεσία, ευθανασία, εθελοντισμός, αλκοολισμός, νοσοκομειακές υποδομές και περίθαλψη, υποχώρηση ηθικών αξιών, aids)

Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)

Οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)

Προφανώς, σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, το κεφάλαιο έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, ολοκληρώθηκε η ψηφοφορία επί των θεμάτων της Σύνοψης των Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

Στη συνέχεια έγινε δεκτή η Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

Ακολούθησε η διαδικασία της κλήρωσης για τους ομιλητές της Ολομέλειας. Στην κλήρωση δε συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές από την Κύπρο και από τον Απόδημο Ελληνισμό. Κληρώθηκαν ως ομιλητές για την Ολομέλεια οι: Χρήστος Καραβασίλης από τη Β' Αθηνών και Ευαγγελία Καμπέρη από τη Β' Αθηνών.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Στο σημείο αυτό ολοκληρώθηκε η διαδικασία.

Θέλω και πάλι να σας συγχαρώ για την παρουσία σας εδώ, ως Έφηβοι Βουλευτές. Σας το λέω για άλλη μια φορά, πραγματικά εντυπωσιάστηκα από τις σοβαρές και τις υπεύθυνες τοποθετήσεις που κάνατε στα διάφορα θέματα που απασχολούν σήμερα την κοινωνία. Σας συγχαίρω, γιατί εκφράσατε και απόψεις για την επίλυση αυτών των προβλημάτων. Σας

εύχομαι να συνεχίσετε αυτήν την πορεία, αυτές τις σκέψεις, αυτήν τη δραστηριότητα που έχετε μέσα στην ελληνική κοινωνία. Να «σπείρετε» τις απόψεις σας και στους άλλους νέους με τους οποίους έχετε επαφή, διότι, εάν αυτές οι απόψεις, οι οποίες ακούστηκαν σήμερα εδώ, λειτουργήσουν, υλοποιηθούν στο άμεσο μέλλον, να είστε βέβαιοι ότι θα φτιάξουμε μια καλύτερη κοινωνία και εσείς θα ζήσετε σε μια ακόμα καλύτερη Ελλάδα. Νομίζω ότι αυτό το θέλουμε εμείς και πρέπει να το επιδιώξουμε και εσείς πρέπει να συμβάλετε όσο το δυνατόν περισσότερο προς την κατεύθυνση αυτή. Εύχομαι υγεία, χαρά και δύναμη στον καθένα και ό,τι το καλύτερο στη ζωή σας.

Στη συνέχεια λύθηκε η συνεδρίαση και περί ώρα 12.00΄.

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α΄ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΤΤΙΚΗΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

ΙΒ΄ ΣΥΝΟΔΟΣ 2006 - 2007

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ (Α΄ Τμήμα)

ΠΡΑΚΤΙΚΟ - ΕΚΘΕΣΗ

Της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων (Α΄ Τμήμα) της «Βουλής των Εφήβων» στα θέματα «Ναρκωτικά, Ρατσισμός, Βία και εγκληματικότητα, Άτομα με Ειδικές Ανάγκες, Ισότητα των φύλων, Ανεργία και φτώχεια, Η θέση των νέων στην κοινωνία, Το δημογραφικό πρόβλημα, Τοπικά προβλήματα, Άλλα κοινωνικά προβλήματα», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», ΙΒ΄ Σύνοδος 2006 – 2007

Προς την Ολομέλεια της «Βουλής των Εφήβων»

Η Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων (Α΄ Τμήμα) της «Βουλής των Εφήβων» συνήλθε στις 19 Ιανουαρίου 2008, σε συνεδρίαση, υπό την προεδρία του Βουλευτή Α΄ Πειραιώς, κ. Παναγιώτη Μελά και του Βουλευτή Νομού Αττικής, κ. Μαυρουδή Βορίδη, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων που ανήκουν στην αρμοδιότητά της.

Στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων της «Βουλής των Εφήβων» συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αγγέλου Κωνσταντίνος (Νομός Βοιωτίας), Αθανασίου Μαρία (Νομός Φλωρίνης), Αλεξίου Αναστασία (Νομός Ευβοίας), Βασδέκη Ιωάννα (Νομός Τρικάλων), Γαλανάκη Μαρία-Ειρήνη (Νομός Ηρακλείου), Γεωργαντά Χρυσάνθη (Επικρατείας), Γιόντσης

Χρήστος (Νομός Ημαθίας), Γκαϊδατζή Μαρία (Νομός Ροδόπης), Γκόρου Ελισάβετ (Α΄ Αθηνών), Γρηγοριάδου Κίρα (Α΄ Αθηνών), Γρίδου Μαγδαληνή (Μεσσηνίας), Δαμιανάκη Ελένη (Νομός Ηρακλείου), Διαμαντή Βασιλική (Νομός Καρδίτσας), Δρακάκης Μίνως (Νομός Χανίων), Δρουζιώτου Αμαλία (Κύπρος), Ελευθερίου Ουρανία (Κύπρος), Ζαμπάρα Φωτεινή (Β΄ Αθηνών), Θεοχάρη Κλεοπάτρα (Νομός Μαγνησίας), Ίμπρο Εριόνα (Α΄ Αθηνών), Ιωαννίδου Βαρβάρα (Α΄ Θεσσαλονίκης), Καλλιώρα Μαρία (Νομός Καρδίτσας), Καμπέρη Ευαγγελία (Β΄ Αθηνών), Κανάρη Κωνσταντίνα (Α΄ Θεσσαλονίκης), Καραβασίλης Χρήστος (Β΄ Αθηνών), Καραγιάννης Παναγιώτης (Νομός Αχαΐας), Καραμπενίδης Βλαδίμηρος (Γερμανία), Καράμπου Ειρήνη (Β΄ Πειραιώς), Καροφυλλάκη Χριστίνα (Νομός Ευβοίας), Καρπής Χρίστος (Κύπρος), Κόλλια Σωτηρία (Νομός Βοιωτίας), Κολοβέτσιος Μιχαήλ (Νομός Καστοριάς), Κολοβού Γεωργία (Νομός Τρικάλων), Κονσολάκης Γιάννης (Νομός Ηρακλείου), Κοροβέση Αναστασία (Β΄ Αθηνών), Κουγιουμτζόγλου Μαρία (Β΄ Αθηνών), Κουρτέση Βιολέτα-Ειρήνη (Νομός Κυκλάδων), Κουτραφούρης Ηρακλής (Νομός Μεσσηνίας), Κουτσοθανάση Παναγιώτα (Νομός Ευρυτανίας), Κουφοπούλου Ιωάννα (Α΄ Αθηνών), Κωνσταντινίδη Μαρία (Νομός Κορινθίας), Λάζαρη Σοφία (Νομός Κεφαλληνίας), Λεσιώτη Σωτηρία (Επικρατείας), Λευκοπούλου Ελένη (Νομός Δράμας), Λιόλιου Βηθλεέμ (Νομός Πιερίας) και Λουτσέτης Ανδρέας (Νομός Λασιθίου).

Κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων το λόγο έλαβαν η Εισηγήτρια - Έφηβος Βουλευτής Λευκοπούλου Ελένη και οι Έφηβοι Βουλευτές: Γρηγοριάδου Κίρα, Λάζαρη Σοφία, Αθανασίου Μαρία, Κόλλια Σωτηρία, Γιόντσης Χρήστος, Γεωργαντά Χρυσάνθη, Κουφοπούλου Ιωάννα, Γαλανάκη Ειρήνη-Μαρία, Δαμιανάκη Ελένη, Γρίδου Μαγδαληνή, Λουτσέτης Ανδρέας, Αγγέλου Κωνσταντίνος, Καλλιώρα Μαρία, Καρπής Χρίστος, Κοροβέση Αναστασία, Κουγιουμτζόγλου Μαρία, Καράμπου Ειρήνη, Γκόρου Ελισάβετ, Γκαϊδατζή Μαρία, Καμπέρη Ευαγγελία, Δρουσιώτου Αμαλία, Κολοβού Γεωργία, Καραβασίλης Χρήστος, Κολοβέτσιος Μιχάλης, Δρακάκης Μίνως, Καροφυλλάκη Χριστίνα, Ίμπρο Εριόνα και Κωνσταντινίδη Μαρία.

Η Εισηγήτρια, Έφηβος Βουλευτής, Λευκοπούλου Ελένη (Νομός Δράμας), είπε τα εξής: «Είμαι πραγματικά ευτυχής που βρίσκομαι εδώ, που μπορώ να εκφράσω τις απόψεις μου και να μιλήσω σχετικά με τα προβλήματα που ταλανίζουν την κοινωνία μας.

Ένα κοινωνικό πρόβλημα, που με απασχόλησε και θέλω να μιλήσω γι' αυτό, είναι η δωρεά ζωτικών οργάνων. Αυτό το πρόβλημα θα έπρεπε να μας συγκινεί βαθιά και όχι επιφανειακά. Πώς μπορούμε να μένουμε άπραγοι και απαθείς απέναντι σε ένα τόσο σοβαρό

πρόβλημα; Εκατοντάδες άνθρωποι πεθαίνουν καθημερινά, περιμένοντας την ευαισθητοποίηση των συνανθρώπων τους. Εκατοντάδες παιδιά και έφηβοι, άνθρωποι κάθε ηλικίας φεύγουν από τη ζωή, αφήνοντας στη λίστα αναμονής λήψης οργάνων το όνομά τους. Η μεταμόσχευση έχει τη δυνατότητα να αλλάξει τις ζωές πολλών χιλιάδων ανθρώπων, που πάσχουν από σοβαρές ασθένειες, αλλά τα πλεονεκτήματά της περιορίζονται από την έλλειψη δωρητών.

Οι άνθρωποι, που χρειάζονται ένα μόσχευμα, υποφέρουν από μια ασθένεια, η οποία έχει καταστρέψει ολοσχερώς ένα σημαντικό όργανο, όπως τα νεφρά, το συκώτι, την καρδιά, τους πνεύμονες ή κάποιο άλλο από τα ζωτικά όργανα. Ένας άνθρωπος μπορεί να γίνει δότης εν ζωή ή δωρητής μετά το θάνατό του. Τα ηλικιακά όρια, μέσα στα οποία έχει κάποιος τη δυνατότητα να προσφέρει τα όργανά του, είχαν τεθεί παλαιότερα, όμως, έχουν ξεπεραστεί από τις εξελίξεις της ιατρικής. Δεν υπάρχει οικονομική επιβάρυνση και φυσικά το σώμα μας δεν πρόκειται να υποστεί αλλαγές στην εμφάνισή του μετά τη λήψη ή τη δωρεά οργάνων. Θα πρέπει, επίσης, να τονιστεί πως το γεγονός ότι δηλώνουμε εκ των προτέρων την επιθυμία μας να είμαστε δότες σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να επηρεάσει την περιθαλψη που θα μας δοθεί, σε περίπτωση επείγοντος περιστατικού. Ο πρωταρχικός στόχος είναι πρώτα από όλα να σωθεί η δική μας ζωή.

Αξίζει να σημειωθεί πως η Ελλάδα είναι πρώτη στα τροχαία ατυχήματα, έρχεται, ωστόσο, τελευταία στη δωρεά οργάνων σώματος, στην κλίμακα κατάταξης των χωρών της Ευρώπης. Η ελληνική κοινωνία διστάζει να δηλώσει τη συγκατάθεσή της, να γίνει κάθε μέλος της δωρητής ζωτικών οργάνων μετά θάνατον.

Θέλοντας να μιλήσω για τους λόγους έλλειψης δωρητών οργάνων, αναφέρω αρχικά το φόβο που υπάρχει στην ιδέα του θανάτου. Μεγάλο μέρος του πληθυσμού φοβάται και μόνο στη σκέψη του θανάτου και έτσι αρνείται κατηγορηματικά να συναινέσει στη δωρεά οργάνων. Αυτό αποτελεί δεισιδαιμονία και προκατάληψη. Κοιτάξτε γύρω σας. Όλοι κάποτε θα φύγουμε. Γιατί να μη βοηθήσουμε αυτούς που θα συνεχίσουν να υπάρχουν;

Επίσης, ο μεγάλος φόβος για εμπορία οργάνων αποτελεί ένα σημαντικό κριτήριο της έλλειψης δωρητών. Το παρασκήνιο που συνοδεύει τη δωρεά οργάνων και οι φήμες για εμπορία απωθούν τον κόσμο από την ιδέα της δωρεάς. Πρέπει, όμως, να ξέρουμε πως υπάρχει ασφάλεια. Όλα τα στοιχεία των δωρητών καταχωρούνται με ασφαλείς διαδικασίες στο

Εθνικό Μητρώο Δωρητών Οργάνων, που είναι απόρρητο και προστατεύεται από το νόμο 2472/1997.

Η έλλειψη εμπιστοσύνης απέναντι στους φορείς και στους γιατρούς, οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για τη δωρεά και τη μεταμόσχευση οργάνου, αποτελεί σημαντικό λόγο άρνησης της δωρεάς. Ιδιαίτερα σημαντικό είναι, όμως, το γεγονός πως οι γιατροί και οι υπεύθυνοι είναι ειδικευμένοι στις μεταμοσχεύσεις. Και η μεταμόσχευση οργάνου είναι ασφαλής όσο μια εγχείριση.

Τέλος, η άρνηση δωρεάς, εξαιτίας θρησκευτικών πεποιθήσεων, αποτελεί συνήθη λόγο. Η σκέψη της αμαρτίας αντικαθιστά τη σκέψη της βοήθειας. Όμως, η δωρεά ζωτικών οργάνων επιτρέπεται από τις περισσότερες θρησκείες, εφόσον αυτή μπορεί να σώσει τη ζωή των άλλων ανθρώπων. Ο Χριστιανισμός την αντιμετωπίζει ως πράξη σύμφωνη με το φρόνημα της εκκλησίας, ως πράξη φιλαλληλίας και αγάπης.

Η ενημέρωση του κοινού, σχετικά με το σοβαρότατο αυτό κοινωνικό πρόβλημα, είναι αναγκαία. Εκδηλώσεις και σεμινάρια με θέμα το πρόβλημα αυτό, για τα οποία θα δίνεται η δυνατότητα παρακολούθησης σε όλους, χωρίς κόστος, είναι ένας από τους τρόπους ενημέρωσης του κοινού. Ομιλίες γιατρών, ανθρώπων που έχουν γίνει δωρητές εν ζωή ή και ανθρώπων που έχουν λάβει κάποιο ζωτικό όργανο, θα μπορούσαν να γίνουν σε σχολεία και σε πανεπιστήμια. Η διανομή ενημερωτικών φυλλαδίων με πληροφορίες για τη δωρεά οργάνων, αλλά και η διανομή DVD με τη μεθοδολογία της επέμβασης, σε σχολεία, θα δώσει τη δυνατότητα της βαθύτερης ενημέρωσης επί του θέματος στα παιδιά, που αποτελούν τη βάση του πληθυσμού.

Επιβιώνουμε με αυτά που παίρνουμε και δίνουμε ζωή με αυτά που χαρίζουμε. Η έλλειψη ζωτικών οργάνων είναι ένα ηθικό παράπτωμα. Αποτελεί ένα ατόπημα μιας κοινωνίας που περηφανεύεται για την αγάπη που διοχετεύεται ανάμεσα στα μέλη της, αλλά και για τη χριστιανοσύνη της. Η δωρεά οργάνων είναι η μεγαλύτερη προσφορά, είναι η μεγαλύτερη απόδειξη μεγαλοψυχίας. Ως δωρητές, φεύγοντας από τον κόσμο, θα ξέρουμε πως δώσαμε ελπίδα σε έναν άνθρωπο να ονειρευτεί, να απολαύσει μια ζωή, που εμείς έχουμε ήδη ζήσει. Θα ξέρουμε πως κάποιος θα νιώσει το αύριο. Ας φανούμε λιγότερο εγωιστές, συμπάσχοντας με το συνάνθρωπό μας. Ας βοηθήσουμε όλοι, όπως μας λέει ο Ελύτης ώστε «να γίνει η επαύριον της ζωής πάλι αύριο». Ας κάνουμε ένα δώρο. Ένα δώρο ζωής!».

Επίσης, οι ομιλητές Έφηβοι Βουλευτές διατύπωσαν τις απόψεις τους επί των θεμάτων της Σύνθεσης Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

Στη συνέχεια, η Σύνθεση Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, έγινε δεκτή, κατ' αρχήν, ομόφωνα, κατά θέμα και προτάσεις, καθώς και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

Ειδικότερα:

Τα θέματα «Ναρκωτικά», «Ρατσισμός», «Βία και Εγκληματικότητα», «Άτομα με Ειδικές Ανάγκες», «Ανεργία και Φτώχεια», «Η θέση των νέων στην κοινωνία» έγιναν δεκτά, ομόφωνα.

Τα θέματα «Ισότητα των Φύλων», «Το δημογραφικό πρόβλημα», «Τοπικά προβλήματα», «Άλλα κοινωνικά προβλήματα» έγιναν δεκτά, κατά πλειοψηφία.

ΕΚΘΕΣΗ

Η Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων (Α΄ Τμήμα) της «Βουλής των Εφήβων», κατά την εξέταση των θεμάτων «Ναρκωτικά, Ρατσισμός, Βία και εγκληματικότητα, Άτομα με Ειδικές Ανάγκες, Ισότητα των φύλων, Ανεργία και φτώχεια, Η θέση των νέων στην κοινωνία, Το δημογραφικό πρόβλημα, Τοπικά προβλήματα, Άλλα κοινωνικά προβλήματα», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», ΙΒ΄ Σύνοδος 2006 – 2007, αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις της Εισηγήτριας Λευκοπούλου Ελένης, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε τη Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, κατ΄ αρχήν, ομόφωνα, κατά θέμα και προτάσεις, καθώς και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία και εισηγείται την ψήφισή της από την Ολομέλεια της «Βουλής των Εφήβων», ως έχει.

Αθήνα, 19 Ιανουαρίου 2008

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α΄ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΤΤΙΚΗΣ